

107E JAARGANG NUMMER 12 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • DECEMBER 2007

Liahona

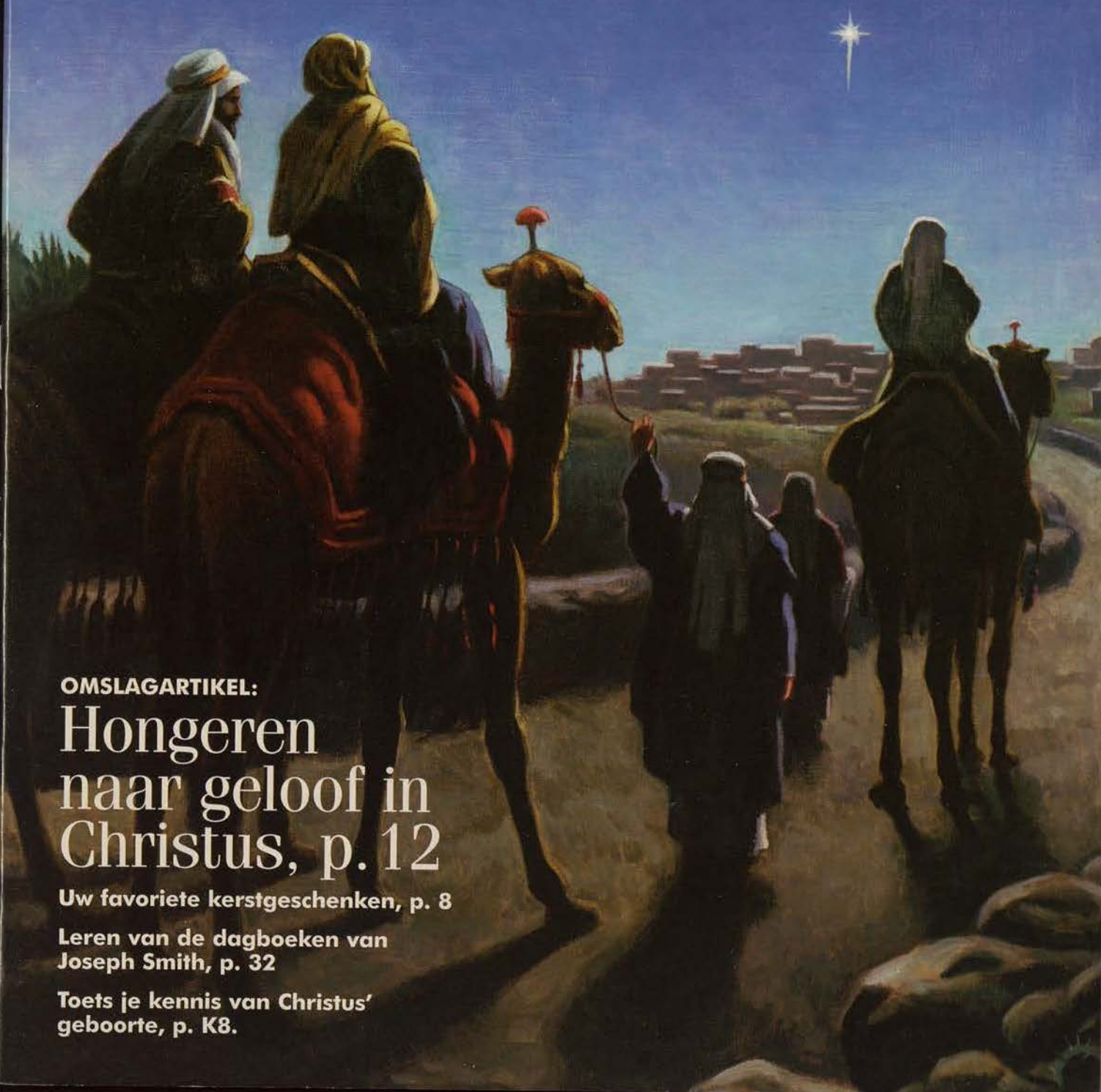
OMSLAGARTIKEL:

Hongeren naar geloof in Christus, p. 12

Uw favoriete kerstgeschenken, p. 8

Leren van de dagboeken van
Joseph Smith, p. 32

Toets je kennis van Christus'
geboorte, p. K8.

December 2007 107e jaargang Nummer 12
LIAHONA 00792-120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley,
Thomas S. Monson

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi,
Gerald N. Lund, W. Douglas Shumway

Hoofdirecteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdirectrice: Jennifer L. Greenwood

Mederedacteurs: Ryan Cori, Adam C. Olson

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: Christy Banz, Linda Stahle Cooper,
David A. Edwards, LaRene Porter Gault, Carrie Kasten, Melissa
Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk, Judith M. Pallet,
Vivian Paulsen, Richard M. Romney, Jennifer Rose, Don L. Searle,
Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Marketing manager: Larry Hiller

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Eric P. Johnson, Denise
Kirby, Ginny J. Nilson, Randall J. Paxon

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling: Jos Peeters

Vertaling:

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar

nieuws@liahona.nl

Distributie:

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

European Distribution Ltd., Magazine Service,

Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Tel.: 00 49 6172 492858, fax: 00 49 6172 492890

E-mail: liahona-edl@ldschurch.org

Jaarabbonement: € 16,00

De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:

Creditcard (bel of e-mail EDL)

Overschrijving per bank op de volgende rekening:

Dresdner Bank, Bad Homburg

Rekening nummer 07 264 094 00, bankcode 500 800 00

Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente

SWIFT CODE: DRES DE FF 523

IBAN: DE52 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of

'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanese, Armeense,

Bislana, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens,

Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi,

Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kirbati, Koreaans,

Kraatsch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshallseilands, Mongools,

Nederlands, Noors, Oekraïens, Roels, Portugees, Roemeens,

Russisch, Samoaans, Samoans, Singalees, Sloveens, Spaans,

Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch,

Urdu, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt

per taal.)

Uitgever:

© 2007 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd

worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk

of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als

de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht

kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East

North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;

e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder

www.lds.org. Engelstalige lektuur staat onder 'Gospel Library'.

Voor andere talen, klik op 'Languages'.

For Readers in the United States and Canada:

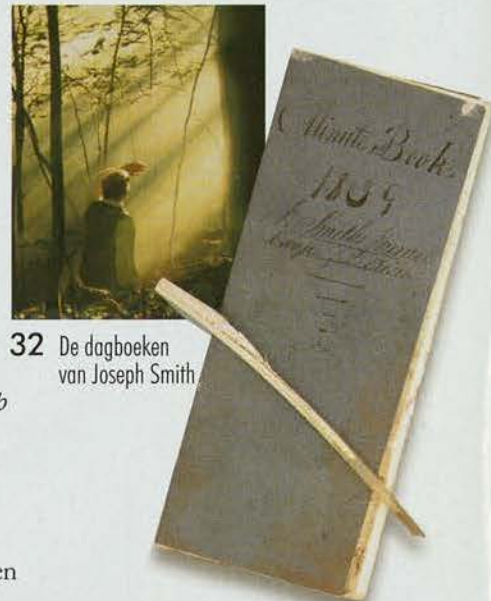
December 2007 Vol. 107 No. 12 LIAHONA (USPS 311-480)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of

LIAHONA, DECEMBER 2007

VOOR VOLWASSENEN

- 2 Boodschap van het Eerste
Presidium: Dit zijn onze kleinen
President Gordon B. Hinckley
- 18 Mongolië: geloofsstappen
Don L. Searle
- 25 Huisbezoekboodschap: Een
werktuig in de handen Gods
worden door naastenliefde te
betrachten
- 26 Er zal onder u een verslag
worden bijgehouden
- 32 De dagboeken van Joseph Smith
Mark Ashurst-McGee en Alex Smith
- 43 Onder heiligen der laatste dagen
Mijn kostbaarste geschenk
Consuelo Conesa Leone
Moeders kerstmuis
Betty LeBaron Mostert
Een Kerstmis om nooit vergeten
Jerry O. Thompson
Hield mijn hemelse Vader echt
van mij? *Carol C. Watts*
De nieuwe rekrut
Henny Rasmussen
- 48 Post

32 De dagboeken
van Joseph Smith

OP DE OMSLAG

Voor: William Fredericks,
De wijzen, omstreeks 1903, © 2007
Providencecollection.com, alle rech-
ten voorbehouden, afbeelding 00466,
kopiëren niet toegestaan. Achter: foto
John Luke.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Illustraties Jim Madsen.

IDEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Deze ideeën kunnen in de
kerk en thuis gebruikt
worden. Pas de ideeën
eventueel aan uw gezin
of gezinsavondgroep aan.

'Geloof in de Heer Jezus

Christus', p. 12: Lees

een paar van de schrift-

teksten die ouderling

Robert D. Hales in zijn artikel citeert.

Laat ieder gezinslid ook nadenken

over een kerstliedje dat inspireert

tot meer geloof in Jezus Christus.

Zing de liedjes samen. Laat elk

gezinslid vertellen wat deze teksten

en liedjes zeggen over de Heiland.

De dagboeken van Joseph
Smith', p. 32: Stel de gezinsleden

in de gelegenheid om een

gedenkwaardige gebeurtenis

van de afgelopen week te

vertellen. Hebben ze erover

in hun dagboek

geschreven? Lees de

tweede alinea van het artikel om

aan te geven dat het belangrijk is

om een dagboek bij te houden.

Bespreek de zaken die zoal in een

dagboek kunnen worden opge-

schreven. Leg uit dat ons dagboek

van waarde is voor ons, onze familie

en toekomstige generaties.

Ga op zoek naar de Tongaanse KGW-ring in deze uitgave en bedenk hoe je het goede kunt kiezen door je voor te bereiden op de wederkomst van Jezus Christus.

VOOR JONGEREN

- 8 De mooiste kerstgeschenken
- 12 Geloof in de Heer Jezus Christus
Ouderling Robert D. Hales
- 17 Kerstmis vieren *Daiana Melina Alborno Diaz*
- 24 Poster: Juich, wereld, juich!
- 38 Een profeet op aarde *Jade Swartzberg*
- 40 Vraag en antwoord: 'Hoe kan ik mijn getuigenis zodanig versterken dat ik het evangelie trouw blijf?'

17 Kerstmis vieren

8 De mooiste kerstgeschenken

K10 Een bezoeker met de kerst

K14 Het voorval met de warme chocola

VOOR KINDEREN: DE KINDERVRIEND

- K2 Kerstboodschap van het Eerste Presidium aan de kinderen van de wereld: De Heiland is geboren
- K4 Participatieperiode: Het mooiste geschenk
Elizabeth Ricks
- K6 Uit het leven van president Spencer W. Kimball: Priesterschapssleutels dragen
 - K8 Kerststal: figuren en feiten
Pat Graham
 - K10 Een bezoeker met de kerst
Gwen S. Jones
 - K13 Bijzondere getuige: Waarom is het belangrijk om de profeet te volgen? *Ouderling Dieter F. Uchtdorf*
 - K14 Het voorval met de warme chocola *Melanie Marks*
 - K16 Kleurplaat

'Een profeet op aarde', p. 38: Toon een plaat van president Gordon B. Hinckley. Bespreek waarom een hedendaags profeet belangrijk is. Vertel het verhaal van Jade's vader en bespreek met elkaar hoe geloof in een levende profeet ons getuigenis in het evangelie kan sterken.

'Een bezoeker met de kerst', p. K10: Lees het verhaal voor en laat uw gezinsleden nagaan of ze mensen kennen die wat extra liefde nodig hebben. Op welke manieren kunt u laten zien dat u om die personen geeft? U kunt

hen bijvoorbeeld uitnodigen voor de gezinsavond of een mooi kaartje voor ze maken. Stel u als gezin ten doel om deze week aandacht te besteden aan die mensen.

'Het voorval met de warme chocola,' p. K14: Vertel het verhaal over Nicole's dilemma. Laat de gezinsleden nadenken over soortgelijke situaties waar ze in terecht kunnen komen. Laat ieder om de beurt naspelen hoe ze dergelijke situaties zouden aanpakken. Neem tot slot de beloften van het woord van wijsheid door (zie IV 89:18–21).

ONDERWERPEN IN DIT NUMMER

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

K = De Kindervriend	Liefde, 8, 44, 46
Boek van Mormon, 43	Menslievendheid 8, 17, 44
Dagboeken, 32	Naastenliefde, 8, 17, 25, K10
Dienen, 8, 17, 44, 46, K10	Priesterschap, K6
Eerste visioen, 12, 32	Profeten, 12, 32, 38, K6, K13
Gebod, 12, 46	Profetie, 12
Geloof, 12, 18	Schriften, 18, 43, K8
Getuigenis, 40	Smith, Joseph, 12, 32
Gezin, 8, 17, 38	Verslaglegging, 26, 32
Gezinsavond, 1	Verzoening, 8, 12
Jeugdwerk, K4	Vreugde, K10
Jezus Christus, 8, 12, 25, K2, K4	Wonderen, 8
Kerstmis, 8, 17, 24, 43, 44, 45, 46, 47, K2, K4, K8, K10	Woord van wijsheid, K14
Kimball, Spencer W., K6	Zendingswerk 8, 17, 18, 47, K6, K14

Res.
Book Area
M205.5
E8638D4F
2007
December

Dit zijn onze kleinen

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Toen onze kleinkinderen nog klein waren, hebben mijn vrouw en ik er een paar mee naar het circus genomen. Ik herinner mij dat ik meer oog voor hen en de andere kinderen had dan voor de man aan de vliegende trapeze. Ik zag met verbazing dat ze zowel in lachen uitbarstten als met ingehouden adem staarden naar wat er zich voor hun ogen afspeelde. En ik moest denken aan het wonder van kinderen, dat deze wereld steeds weer nieuw leven brengt en een nieuw doel geeft. Toen ik zoveel emotie op hun gezichtjes zag, moest ik — zelfs daar in het circus — denken aan dat prachtige en ontroerende tafereel dat is opgetekend in het boek 3 Nephi, toen de herrezen Heer de kleine kinderen in zijn armen nam en weende terwijl Hij hen zegende en tegen de menigte zei: 'Ziet uw kleinen' (3 Nephi 17:23).

Het is overduidelijk dat het grote goed en het afgrijselijke kwaad in de wereld van vandaag de zoete en bittere vruchten zijn van de opvoeding aan de kinderen van gisteren. Zoals de nieuwe generatie wordt opgevoed, zo zal over enkele jaren de wereld zijn. Als u zich zorgen maakt over de toekomst, let dan op de manier waarop u uw kinderen opvoedt. De schrijver van Spreuken heeft

wijselijk geschreven: 'Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg, ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken' (Spreuken 22:6).

Toen ik klein was, brachten we de zomer door op een fruitkwekerij. We teelden grote hoeveelheden perziken. Vader nam ons altijd mee naar snoeidemonstraties die georganiseerd werden door de landbouwschool. In januari en februari gingen we elke zaterdag naar de kwekerij om de bomen te snoeien. Als we op de juiste manier snoeiden en zaagden, zelfs als er sneeuw lag en het hout dood leek, konden we de boom zo vormen dat de zon de vruchten die er in de lente en de zomer aan kwamen goed kon bereiken. We ontdekten dat we in februari vrij goed konden bepalen wat voor vruchten we in september zouden plukken.

E.T. Sullivan heeft deze interessante gedachte opgeschreven: 'Als God in de wereld een groot werk wil doen of een groot onrecht wil rechtzetten, pakt Hij dat op een heel ongewone manier aan. Hij wekt geen aardbevingen op en zendt geen bliksemschichten. In plaats daarvan laat Hij een hulpeloze baby geboren worden, misschien wel in een eenvoudig gezin van een onbekende moeder. En dan geeft God

Zoals de nieuwe generatie wordt opgevoed, zo zal over enkele jaren de wereld zijn. Als u zich zorgen maakt over de toekomst, let dan op de manier waarop u uw kinderen opvoedt.

die moeder een gedachte in, die zij weer overbrengt op de geest van dat kind. Daarna wacht God af. De grootste krachten in de wereld zijn niet de aardbevingen en de bliksem-schichten. De grootste krachten in de wereld zijn baby's.¹¹

En die baby's, zou ik er nog aan willen toevoegen, zullen weer krachten ten goede of ten kwade worden, wat in grote mate afhankelijk is van hun opvoeding. De Heer heeft ondubbelzinnig verklaard: 'Maar Ik heb u geboden uw kinderen in licht en waarheid groot te brengen' (IV 93:40).

Vier eisen

Neemt u mij niet kwalijk dat ik het voor de hand liggende voorstel, maar dat doe ik omdat het voor de hand liggende in heel veel gevallen niet wordt opgepakt. Met betrekking tot kinderen omvat het voor de hand liggende de volgende vier eisen: (1) houd van ze; (2) onderwijs ze; (3) respecteer ze; (4) en bid met en voor ze.

Ooit was er een veel geziene bumpersticker met de tekst: 'Heeft u vandaag uw kind al geknuffeld?' Hoe gelukkig, hoe gezegend is het kind dat de genegenheid van zijn of haar ouders voelt. Die warmte, die liefde zal in de jaren die volgen zoete vruchten voortbrengen. De hardheid waardoor onze samenleving zozeer gekenmerkt wordt, is grotendeels een uitvloeisel van de hardvochtigheid waarmee kinderen in hun jeugd te maken hadden.

De buurt waarin ik ben opgegroeid, was een wereld in het klein, met veel verschillende mensen. Ze vormden een hechte gemeenschap, en ik geloof dat we ze allemaal kenden. Ik denk ook dat we van al die mensen hielden — op één man na. Ik moet u iets bekennen: ik verfoeide die man. Ik heb me daar lang geleden van bekeerd, maar als ik terugkijk, voel ik weer hoe diep mijn afkeer toen was. Vanwaar die antipathie? Omdat hij bij het minste of geringste woest werd en zijn kinderen afranselde met een riem of een stok, of wat hij ook maar in handen kreeg.

Misschien kwam het omdat wij thuis een vader hadden die als door een stille toverkracht zijn kinderen, zonder lijfstraffen, in het gareel wist te houden, hoewel ze het

misschien af en toe wel verdiend hadden.

Ik ben er later achter gekomen dat de man die ik verfoeide, behoorde tot de grote groep ouders die eigenlijk alleen een snauw en een grauw over hebben voor de kinderen die zij op de wereld hebben gezet. Ik ben ook gaan beseffen dat deze man, die door de herinneringen van mijn kindertijd heen loopt, slechts een van de vele voorbeelden is van duizenden die zich schuldig maken aan kindermishandeling. Iedere maatschappelijk werker, iedereen die werkt op de afdeling spoedeisende hulp van een ziekenhuis, iedere politieagent en iedere rechter kan u over hen vertellen. Het is altijd hetzelfde tragische beeld: slaan, schoppen, opsluiten en zelfs seksueel misbruik van kleine kinderen. Daaraan verwant zijn de kwaadaardige mensen die kinderen gebruiken voor pornografische doeleinden.

Ik wil niet lang stilstaan bij dit lelijke beeld. Ik wil alleen zeggen dat niemand die zich erop laat voorstaan volgeling van Christus of lid van deze kerk te zijn, bij dergelijke praktijken betrokken kan zijn, want daarmee ontstemmen we God en verloochenen we de leringen van zijn Zoon. Jezus zelf heeft ons het voorbeeld van de reinheid en de onschuld van kinderen voor ogen gehouden en gezegd: 'Maar een ieder, die één dezer kleinen (...) tot zonde verleidt, het zou beter voor hem zijn, dat een molensteen om zijn hals was gehangen en hij verzwolgen was in de diepte der zee' (Matteüs 18:6). Is er een krachtiger afkeuring mogelijk ten aanzien van wie kinderen misbruiken dan deze woorden van de Heiland van alle mensen?

Als kleine jongen leerde ik op de juiste manier snoeien en zagen. Zelfs als er sneeuw lag en het hout dood leek, konden we de boom zo vormen dat de zon in de lente en de zomer zijn vruchten goed kon bereiken.

Begin thuis

Wilt u dat de geest van liefde zich over de wereld verspreidt? Begin dan bij u thuis. Zie uw kleinen en ontdek in hen de wonderen van God, uit wiens tegenwoordigheid ze kort geleden gekomen zijn.

President Brigham Young (1801–1877) heeft ooit gezegd: 'Een kind houdt van de lach van zijn moeder, maar heeft een hekel aan haar frons. Ik zeg tegen de moeders

dat ze hun kinderen geen deel moeten laten hebben in het kwaad, maar dat ze hen tegelijkertijd met mildheid moeten behandelen.¹²

Verder heeft hij gezegd: 'Voed uw kinderen zo op dat ze de Heer zullen liefhebben en eren. Leer hun karakter en temperament kennen, houd daar bij de opvoeding rekening mee en wijs uw kinderen niet terecht als u heel erg boos bent. Zorg ervoor dat ze van u houden en niet bang voor u zijn.'¹³

Natuurlijk moet er in een gezin discipline zijn. Maar discipline met hardheid, discipline met wreedheid, zal geenszins tot verbetering leiden maar eerder tot wrok en verbittering. Het lost niets op en maakt het probleem alleen maar groter. Men streeft er zijn doel door voorbij. Toen de Heer uitlegde in welke geest zijn kerk bestuurd moest worden, had Hij het tegelijk over de geest die in het gezin moet heersen met deze prachtige, geopenbaarde woorden:

'Geen macht of invloed kan of dient (...) te worden gehandhaafd dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid,

en door ongeveinsde liefde; (...)

'intijds met strengheid berispend, wanneer daartoe gedreven door de Heilige Geest, en dan daarna een toename van liefde tonend jegens hem die gij hebt berispt, opdat hij u niet als zijn vijand zal beschouwen;

'opdat hij zal weten dat uw getrouwheid sterker is dan de banden des doods' (LV 121:41, 43-44).

De duurzaamheid van het voorbeeld

Zie uw kleine en onderwijs ze. Ik hoef er niet aan te herinneren dat uw voorbeeld meer dan enig andere invloed bepalend zal zijn voor de vorming van een bepaalde levenswijze. Het is altijd boeiend de kinderen van oude vrienden te ontmoeten en in die nieuwe generatie de gewoonten van hun ouders terug te vinden.

Er bestaat een verhaal over een groep vrouwen in het oude Rome, die vol ijdelheid hun juwelen aan elkaar lieten zien. Daarbij was ook Cornelia, moeder van twee jongens. Een van de vrouwen zei

Zie uw kleine en onderwijs ze. Uw voorbeeld zal meer dan enig andere invloed bepalend zijn voor de vorming van hun levenswijze.

De goede Romeinse moeder, wijzend op haar zoons, zei: 'Dat zijn mijn juwelen.' Onder haar hoede groeiden ze op tot de invloedrijkste en beste hervormers in de Romeinse geschiedenis.

tegen haar: 'En waar zijn jouw juwelen?' Waarop Cornelia, wijzend op haar zoons, zei: 'Dat zijn mijn juwelen.'

Onder haar hoede en in navolging van haar deugd-zame leven, groeiden die zoons op tot Gaius en Tiberius Gracchus — de Gracchi, zoals ze werden genoemd — twee van de invloedrijkste en beste hervormers in de Romeinse geschiedenis. Zo lang zij in de herinnering voortleven en er over hen gesproken wordt, zal de moeder die hen in haar eigen levensstijl heeft opgevoed ook in de herinnering voortleven en zal ook zij geprezen worden.

Ik citeer opnieuw Brigham Young: 'Zie er voortdurend op toe dat u de kinderen die God u heeft gegeven al vroeg leert hoe belangrijk Gods openbaringen zijn. Leer ze hoe prachtig de beginselen van onze heilige godsdienst zijn, zodat ze er als volwassenen altijd verheugd over zijn en getrouw zullen blijven aan de waarheid.'⁴

Ik erken dat er ouders zijn die hun kinderen, ondanks hun overvloedige

liefde voor die kinderen en hun ijverige en serieuze pogingen om ze het evangelie bij te brengen, een tegengestelde koers zien kiezen en die bittere tranen schreien omdat hun afgedwaalde zoons en dochters opzettelijk wegen bewandelen met een tragische afloop. Ik leef met hen mee, en voor hen wil ik de woorden van Ezechiël citeren: 'Een zoon zal niet mede de ongerechtigheid van de vader dragen, en een vader zal niet mede de ongerechtigheid van de zoon dragen' (Ezechiël 18:20).

Dergelijke gevallen zijn echter eerder uitzondering dan regel. Noch is de uitzondering een rechtvaardiging voor wie dan ook om op wat voor manier dan ook liefde, het juiste voorbeeld en voorschrift te onthouden aan degenen voor wie God ons de heilige plicht tot opvoeding heeft gegeven.

Laten we nooit vergeten om onze kleinen te respecteren. Door het geopenbaarde woord van de Heer weten we dat zij net zo goed als wij kinderen van God zijn en het respect verdienen dat

NOËL HALÉ, CORNELIE MÈRE DIS GRACCHUS

ontspruit aan de kennis van dat eeuwige beginsel. In feite heeft de Heer ons duidelijk gemaakt dat we niet in zijn tegenwoordigheid kunnen verschijnen, tenzij we die reinheid, argeloosheid, en onschuld ontwikkelen die hen kenmerkt. Hij heeft gezegd: 'Wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan' (Matteüs 18:3).

Channing Pollock heeft eens deze interessante woorden geschreven, die tot nadenken stemmen: 'Als wij bedenken hoe wij in onze jonge jaren het kwade hebben onderschat, mogen sommigen onder ons best de wens koesteren (...) dat we oud geboren konden worden om daarna jonger, reiner en steeds eenvoudiger en onschuldiger te worden, totdat we ons ten slotte met de zuivere ziel van een klein kind voor eeuwig ter ruste begeven.'⁵

Bronnen van kracht

Zie uw kleinen. Bid voor ze. Bid voor ze en zegen ze. De wereld waarin zij zich bevinden, is een ingewikkelde, moeilijke wereld. Ze zullen met grote tegenspoed te kampen krijgen. Ze zullen alle kracht en al het geloof nodig hebben dat u hun kunt geven nu ze nog bij u zijn. En ook zullen ze een grotere kracht van een hogere macht nodig hebben. Ze zullen meer moeten doen dan zich neerleggen bij wat ze aantreffen. Ze moeten de wereld op een hoger niveau tillen, en het enige middel dat ze daarvoor hebben, is het voorbeeld van hun eigen leven en de overtuigingskracht die voortvloeit uit hun getuigenis en hun kennis van de zaken Gods. Ze zullen de hulp van de Heer nodig hebben. Bid met hen nu ze nog jong zijn, opdat ze de bron van kracht mogen kennen die hun altijd in tijden van nood ter beschikking zal staan.

Ik hoor kinderen graag bidden. Ik vind het fijn om ouders voor hun kinderen te horen bidden. Ik heb respect voor een vader die krachtens het heilige priesterschap zijn handen legt op het hoofd van een zoon of dochter die voor een moeilijke beslissing staat en in de naam van de Heer, onder leiding van de Heilige Geest, een vaderlijke zegen geeft.

Wat zouden de wereld en de samenleving er een stuk mooier uitzien als alle ouders hun kinderen als hun kostbaarste bezit beschouwden, als ze hen door de kracht van hun voorbeeld vriendelijk en liefdevol leiding zouden geven, en in moeilijke tijden krachtens het heilige

priesterschap zouden zegenen; en als zij hun kinderen zouden beschouwen als de juwelen van hun leven, als een geschenk van de God des hemels, die hun eeuwige Vader is, en als ze hen met oprechte liefde zouden opvoeden in de wijsheid en volgens de aansporingen van de Heer.

Jesaja vanouds heeft gezegd: 'Al uw [kinderen] zullen leerlingen des Heren zijn, en het heil uwer [kinderen] zal groot zijn' (Jesaja 54:13). Waaraan ik zou willen toevoegen: 'De vrede en de blijdschap van hun ouders zullen eveneens groot zijn.' ■

NOTEN

1. *The Treasure Chest* (1965), geredigeerd door Charles L. Wallis, p. 53.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 340.
3. *Leringen: Brigham Young*, p. 172.
4. *Leringen: Brigham Young*, p. 172.
5. 'The World's Slow Stain', *Reader's Digest*, juni 1960, p. 77.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Nadat u dit artikel met een gebed in uw hart hebt bestudeerd, bespreekt u het zo dat iedereen aan de bespreking wil deelnemen. Enkele voorbeelden:

1. Toon een plaat van de Heiland en kinderen. Nodig het gezin uit om een paar schriftteksten te lezen en te bespreken die president Hinckley in het artikel aanhaalt. Licht de teksten toe met voorbeelden uit het artikel. Vertel ook hoe deze teksten u geholpen hebben.

2. Demonstreer de gevolgen van deining door een steentje in een bak met water te gooien. Lees stukjes uit de paragraaf 'Vier eisen' bij uw bespreking van de invloed die daden van ouders op hun kinderen hebben. Eindig met de laatste twee alinea's van het artikel.

3. Als het gezin jonge kinderen heeft, illustreert u de kracht van het voorbeeld door de gezinsleden iemand na te laten doen. Die persoon kan in zijn of haar handen klappen, drie stappen voorwaarts doen, zich omdraaien enzovoort. Lees de eerste alinea van de paragraaf 'De duurzaamheid van het voorbeeld' en vertel het verhaal van de Romeinse vrouw en haar houding ten opzichte van haar kinderen. Bespreek hoe haar voorbeeld invloed had op haar zoons. Overweeg om een of twee citaten uit deze paragraaf te behandelen. Getuig van de kracht van het voorbeeld.

De mooiste kerstgeschenken

... komen uit het hart en versterken ons geloof.

In de kersttijd geven we geschenken in navolging van de wijzen die het Kerstkind hun geschenken brachten en van Christus' geschenk aan ons van zijn verzoening.

Er heerst een gevoel van opwinding als we uitkijken naar het geven en krijgen van geschenken. Geschenken krijgen we in alle vormen en maten, maar het lijkt erop dat de mooiste geschenken niet in te pakken zijn, want het zijn geschenken van dienstbaarheid, familie, geloof en getuigenis.

Lees eens welke herinneringen lezers hebben aan geschenken die ze hebben gegeven of gekregen.

Eenvoudige geheugensteuntjes:

Het fijnste geschenk dat ik ooit heb gekregen, kwam van mijn oma en bestond uit een kussensloop en een kettinkje met hangertje. Hoewel het eenvoudige voorwerpen zijn, betekenen ze heel veel voor mij. Op het kussensloop staat met lichtgevende letters mijn naam, en daaronder staat: 'Dacht gij aan 't gebed?' Als ik ooit zonder te bidden mijn bed induik, herinneren de lichtgevende letters mij eraan dat ik moet knielen en bidden.

Het hangertje bevat een foto van mij en een plaatje van de Heiland. Het kussensloop herinnert mij eraan thuis te bidden en het hangertje herinnert mij eraan dat ik mij op school en elders net als de Heiland moet gedragen.

Paige I. (Utah, V.S.)

Kerstmeditatie Eerste Presidium

Een van mijn favoriete kerstfeesten vond plaats toen ik nog maar anderhalf jaar lid van de kerk was. Ik luisterde naar de kerstmeditatie van het Eerste Presidium. Het is altijd fijn om van de profeet te horen, maar in de kersttijd was het vooral fantastisch.

Toen we in de kapel naar de woorden van de profeet zaten te luisteren, voelden we heel sterk de Geest. Zijn woorden waren betekenisvol, en ik kon de ware geest van het kerstfeest, en het belang van onze naasten liefhebben en hen dienen, beter begrijpen. Maar, belangrijker nog, mijn getuigenis van Jezus Christus groeide die dag.

Toen ik nog een kind was, kreeg ik met Kerstmis altijd de cadeautjes die ik hebben wilde. Maar geen enkel cadeau weegt op tegen het getuigenis van een profeet dat Jezus Christus leeft en dat dit zijn ware kerk is.

Alvaro M. (Uruguay)

Zelfgemaakte kaart Ik heb een bescheiden inkomen en maak mijn cadeautjes voor andere mensen zelf. De beste kerstkaart die ik ooit heb gegeven, was een kaart die ik zelf had gemaakt. Het was leuk omdat ik ze maakte voor iemand van wie ik hield. Ik gebruikte alledaagse artikelen zoals naald, draad, stof, papier en zo.

Cassie W. (Washington, V.S.)

Papieren sterren. Ik ben half Thais en half Amerikaans. Ik heb drie jaar in Laos, een buurland van Thailand, gewoond. De eerste twee jaar in Laos namen mijn ouders een *pileang* in dienst, oftewel een kindermisje. Ze heette Rojana en zorgde goed voor me. Aangezien ze boeddhiste was, verwachtte ik met Kerstmis geen cadeautje van haar.

Maar op kerstochtend vond ik een pot met minstens honderd driedimensionaal gevouwen kleine papieren sterretjes. Ze waren blauw en roze, en ze schitterden. Rojana had geen geld om iets voor me te kopen, dus had ze urenlang sterretjes gevouwen voor een kind dat niet eens haar eigen kind was.

Het was een geweldig kerstcadeau, een cadeau van tijd en toewijding.

Faye H. (Virginia, V.S.)

Kerstfeest met de familie.

Voordat ik lid van de kerk werd, dacht ik dat Kerstmis gewoon een tijd was waarop de mensen nieuwe kleren en schoenen droegen en er overal gekleurde, knipperende lampjes hingen. Maar toen kreeg ik in december, nadat ik lid van de kerk was geworden, een brief en een kaart van de zending die me had gedoopt. Een van de opmerkingen die hij maakte, is mij bijgebleven: 'Kerstdag is een dag waarop we samen met onze familie een heerlijke maaltijd kunnen genieten.' Het was maar een korte zin, maar hij was voor mij van groot belang.

Die dag belde ik al mijn familieleden om te vragen of ze allemaal een groot kerstdiner wilden bijwonen. Velen van hen waren verbaasd, want we hadden nooit eerder gezamenlijk kerstfeest gevierd, maar ze namen allemaal de uitnodiging aan. Mijn zussen en ik werkten hard om alles klaar te maken voor ons eerste familiediner. Alles was eenvoudig, maar mijn moeder was erg blij en iedereen was opgetogen dat ze allemaal bij elkaar waren.

Dat was het fijnste kerstfeest dat ik ooit heb meegemaakt; en dat alles dankzij een eenvoudige kaart en brief die me eraan herinnerden dat je met Kerstmis als familie de geboorte van de Heiland viert. We hebben sindsdien altijd samen kerstfeest gevierd.

Gedalva S. (Brazilië)

'De geest van Kerstmis is een geest van liefde, vrijgevigheid en goedheid. Die geest laat zijn licht schijnen op het venster van onze ziel. Dan gaan we de drukke wereld om ons heen met andere ogen bekijken en gaan we meer geven om mensen dan om bezittingen.'

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'De grote gave', kerstmeditatie van het Eerste Presidium, 3 december 2006.

Een levende kerstkaart.

Toen ik in Brazilië op zending was, werden al onze afspraken voor kerstavond afgezegd. Dus stelde ik mijn collega voor: 'Laten we als levende kerstkaart langs onze burens gaan!' Tot mijn verbazing werden we overal goed ontvangen. Toen we prachtige kerstliederen zongen en bijbehorende schriftteksten voorlezen, voelde ik iets bijzonders. Ik begreep de liefde van de Heer beter en kon de tranen zien in de ogen van onze burens, die zich eerst wantrouwend tegenover ons hadden opgesteld. Toen we weer terug waren en aan de maaltijd zaten, schreef ik in mijn dagboek: 'Vanavond hebben we de geboorte van de Koning der koningen onder de aandacht van onze burens gebracht. De Geest heeft ons voor altijd grootgemaakt en verenigd.'

Nivaldo P. (Brazilië)

Kerstmis van huis. Mijn lievelingsgeschenk was het eerste kerstfeest dat ik niet thuis vierde, toen mijn ouders, mijn zus en ik een bezoek brachten aan mijn broer en zijn gezin.

We waren thuis gewend om een kerstboom te hebben, maar dit jaar gingen mijn oudere broer en zus ergens anders heen, dus besloten we om mijn andere broer, Josh, en zijn gezin een bezoek te brengen, daar zij niet in staat waren om naar ons te komen. Ik wist niet zeker wat ik moest verwachten. En ik dacht dat het niet zo leuk zou zijn als we niet voor de kerst thuis zouden zijn. Het leek erop dat Kerstmis gewoon niet hetzelfde zou zijn. Mijn ouders, mijn zus en ik hadden onze cadeaus al samen opengemaakt voordat we van huis gingen.

Toen mijn broer ons ophaalde van het vliegveld begon mijn nichtje van vier, Kiale, kerstliedjes te zingen en begon ik me al wat prettiger te voelen. Op kerstochtend vond ik het heerlijk om de gezichtjes van mijn nichtjes en neefjes te zien oplichten toen ze hun cadeautjes openmaakten. In plaats van me te concentreren op wat ik kreeg, vond ik het fijn om anderen hun cadeautjes te zien openmaken en hun vreugde te voelen.

Hannah S. (Montana, V.S.)

O EVANGELHO SEGUNDO
MATEUS

16 E Jacó ge
de Maria, da
que se chama
17 De sort
nes, desde
ze ger
rita

HINOS

Het geschenk van de doop. Mijn collega en ik waren al een tijdje een meisje van veertien, Martha, les aan het geven en ze was bijna klaar voor de doop en de bevestiging. We moesten haar nog een paar lessen geven en ze moest ophouden met op zondag te werken zodat ze naar de kerk kon gaan. Ze vond het heerlijk wat ze allemaal leerde en ze tante en was te jong om een ander baantje te vinden. Martha vond die besissing moeilijk. Dus leerden we haar welke zegeningen het heiligen van de sabbat oplevert en moedigden we haar aan om te bidden.

Kerstavond was regenachtig en toen het bijna tijd was om terug te gaan, hadden we het gevoel dat we nog even langs Martha moesten gaan. We hadden nauwelijks op de deur geklopt, toen ze er al aan kwam rennen en ons om de nek viel, van enthousiasme op en neer springend. Ze zei: 'Ik hoef niet meer op zondag te werken! Ik ga naar de kerk! Ik word gedoopt!' Zelfs de regen leek daarna heerlijk. Kerstavond leek het beste moment om iemand de beslissing te zien nemen haar leven aan Christus te wijden. Wij waren de twee gelukkigste zendelings ooit.

Erin B. (Utah, V.S.)

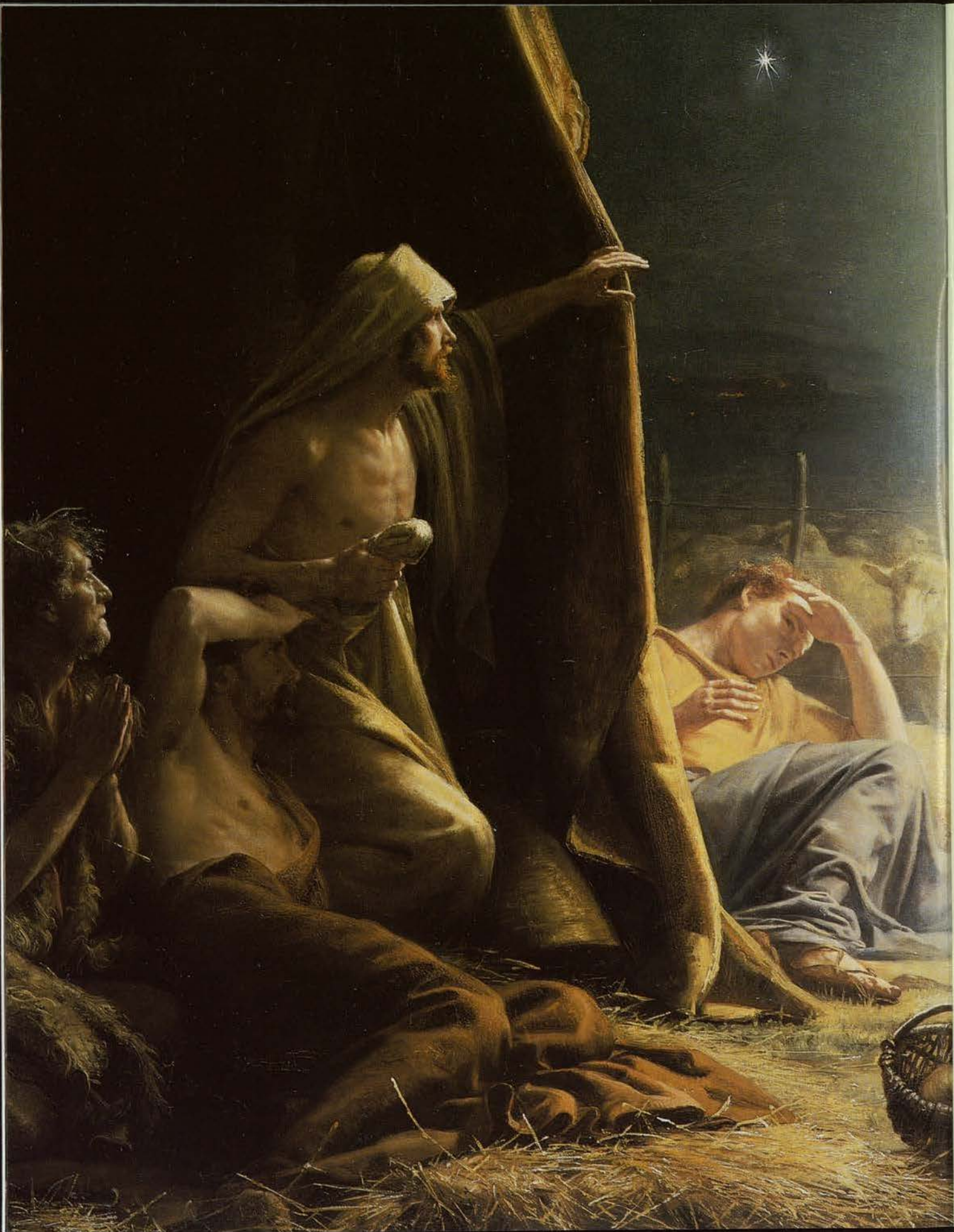
Familie. Het mooiste kerstcadeau dat ik ooit heb gekregen, was toen al mijn broers en zussen, mijn vader en ik voor het eerst in jaren weer bij elkaar waren. Ik houd meer van mijn familie dan wat ook in de wereld, en mijn vader werd er zo blij van, wat mij weer blij maakte.

Heather R. (Utah, V.S.)

Het geschenk van gezondheid. In oktober hoorden we het schokkende nieuws dat onze geliefde ringpresident een hartaanval had gekregen en in coma lag. De weken gingen voorbij en de leden van onze ring baden vurig voor hem. De artsen waren erg bezorgd, maar toen kwam hij uit zijn coma en ging erg vooruit. Hij woont in mijn wijk en op een zondag vlak voor Kerstmis liep ik de kapel in en zag hem tot mijn verbazing op het podium zitten. Na de toespraken stond de ringpresident op en vertelde dat hij de kracht van onze gebeden gevoeld had. Toen ik naar hem keek, stroomden de tranen over mijn wangen, want ik beseftte dat zijn herstel een prachtig kerstcadeau voor ons allen was.

Katie B. (Washington, V.S.) ■

Wil je meer te weten komen over het geven van geschenken? Lees 'Geven met vreugde' (De Ster, december 1996) van ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen. Je kan het ook vinden op www.lds.org. Klik voor Nederlands op 'Languages'.

CARL HEINRICH BLOCH, AANKONDIGING AAN DE HERDESEN, MET DANK AAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM, SLOTFREDERIKSBORG IN HILLERØD (DENEMARKE).

GELOOF IN DE HEER JEZUS CHRISTUS

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Toen de Heiland was geboren, verscheen er een engel van de Heer aan nederige herders en kondigde aan: 'Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen: U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David' (Lucas 2:10–11).

Maar het kerstverhaal is meer dan de buitengewone wonderen van een nieuwe ster aan de hemel en de geboorte van het kerstkind in Betlehem. Die geweldige gebeurtenissen waren het hoogtepunt van eeuwenlang profeteren en getuigen door profeten van God. Zonder die profetieën zouden velen zich gerechtvaardigd kunnen voelen in hun ongeloof aangaande die wonderbaarlijke gebeurtenissen. Maar profeten in elke bedeling hebben ons zo veel getuigenissen nagelaten van de geboorte, het leven en de bediening van de Heiland. In heilige verslagen vinden wij de profetieën van duizenden jaren — niet alleen van de eerste komst van onze Heiland, maar ook van de *wederkomst*, een heerlijke gebeurtenis die zeker is.

Geloven in de Heiland en zijn zending is zo essentieel dat het 't eerste beginsel van het evangelie is (zie Geloofsartikelen 1:4).

Wat is geloof? Volgens de apostel Paulus is geloof 'de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet' (Hebreeën 11:1). Hoe krijgen we bewijzen van het bestaan van onze Heiland, die we niet hebben gezien? In de Schriften staat: 'Aan sommigen wordt het door de Heilige Geest gegeven te *weten* dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat Hij gekruisigd is voor de zonden der wereld. Aan anderen wordt het gegeven in hun woorden te *geloven*, opdat ook zij het eeuwige leven zullen hebben als zij getrouw blijven' (1V 46:13–14; cursivering toegevoegd).

De profeten geloven

Al sinds het begin van de geschiedenis hebben profeten *geweten* dat Jezus Christus de Zoon van God is, en hebben zij van zijn zending in het sterfelijk leven en zijn verzoening voor alle mensen afgeweten.

Als wij in de tijd van die eerste profeten hadden geleefd, hadden wij hun woorden dan geloofd? Zouden wij geloof hebben gehad in de komst van onze Heiland?

In het oude Amerika profeteerde de Lamaniet Samuel dat er in de nacht van de geboorte van de Heiland 'grote lichten aan de hemel [zouden] zijn (...) zodat het de mensen zal toeschijnen, alsof het dag was' (Helaman 14:3).

Hoe krijgen we bewijzen van het bestaan van onze Heiland, die we niet hebben gezien? Er zijn ons door profeten in elke bedeling vele getuigenissen gegeven van de geboorte, het leven en de bediening van de Heiland.

Velen geloofden Samuel en beleden hun zonden, bekeerden zich en lieten zich dopen. Maar in plaats van acht op de 'grote en wonderbare werken' te slaan, waren de meeste Nephieten er blind voor en vertrouwden zij 'op hun eigen [...] wijsheid [...] en zeiden: [...] sommige dingen hebben [de gelovigen] juist geraden; maar [...] wij weten, dat [...] het niet redelijk [is] dat zulk een Wezen, als een Christus, zal komen' (Helaman 16:15-18).

In die tijd, net als in onze tijd, overtuigden enkelen die dit ontkenden, antichristen geheten, anderen dat een heiland en een verzoening niet nodig waren. Toen Samuëls profetie eindelijk uitkwam, en er 'een dag, een nacht en een dag [was], alsof die één dag waren' (Helaman 14:4), wat moeten zij die de profeten geloofd hadden toen een vreugde hebben gevoeld! 'Het was geschied, ja, alles, in ieder opzicht, volgens de woorden der profeten' (3 Nephi 1:20). Er verscheen een nieuwe ster, zoals in profetie beloofd was. Zij die de woorden van de profeten geloofden, erkenden de Heiland en werden gezegend doordat zij Hem volgden.

De profetieën van de *eerste* komst van Christus werden 'in ieder opzicht' vervuld. Als gevolg daarvan geloven velen in de hele wereld dat de Heiland echt is gekomen en dat Hij in het midden des tijds heeft geleefd. Maar er moeten nog veel profetieën in vervulling gaan! Wij horen levende profeten profeteren en getuigen van Christus' *tweede* komst. Zij getuigen ook van de tekens en wonderen die overal om ons heen plaatsvinden en die ons zeggen dat Christus beslist wederkomt. Geloven wij hun woorden? Of wachten wij, ondanks hun getuigenissen en waarschuwingen, op bewijzen — wandelen wij 'op klaarlichte dag in duisternis' (Leer en Verbonden 95:6) en weigeren wij de gebeurtenissen in het licht van de hedendaagse profetieën te zien en ontkennen wij dat het Licht der wereld zal terugkeren om ons te besturen en te regeren?

Gaan geloven

Ik heb al veel goede, grootmoedige mensen meegemaakt die zich aan christelijke waarden hielden. Maar sommigen ontbreekt het aan het geloof dat Hij leeft, dat Hij de Heiland van de wereld is, en dat zijn kerk is hersteld. Omdat zij de woorden van de profeten niet geloven, ontbreekt het ze aan de vreugde van het evangelie en de heilsverordeningen.

Ik heb een goede vriend die op een dag in een moment van broederlijke genegenheid vroeg: 'Ouderling Hales, ik wil graag geloven. Ik heb altijd willen geloven, maar hoe doe ik dat?'

De apostel Paulus heeft geschreven: 'Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus' (Romeinen 10:17). Alleen al het feit dat u deze boodschap leest, of dat nu in de kersttijd is of op enig ander moment in het jaar, betekent dat u het woord van Christus hoort. De eerste stap om te gaan geloven in de Heer Jezus Christus is zijn woord — gesproken door zijn dienstknechten, de profeten — uw hart te laten raken. Maar het is niet genoeg om die woorden alleen maar over u heen te laten komen, alsof u alleen al daardoor getransformeerd kunt worden. U moet zelf uw deel doen. Het vereist actieve inzet — de leringen serieus te nemen, zorgvuldig te overwegen en ze in gedachten te onderzoeken. Zoals de profeet Enos leerde, betekent het dat we het getuigenis dat anderen van het evangelie hebben sterk 'tot diep in [ons] hart' (Enos 1:3) door laten dringen. Laten we eens naar Enos' diepzinnige en geloofsversterkende ervaring kijken.

Ten eerste leerde Enos het evangelie van zijn vader. Ten tweede liet hij zijn vaders leringen over 'het eeuwige leven en de vreugde der heiligen' diep tot in zijn hart doordringen (Enos 1:3). Ten derde was hij vol verlangen om er zelf achter te komen of die leringen waar waren, en wat zijn Schepper van hem vond. In Enos' eigen woorden: 'mijn ziel hongerde' (Enos 1:4). Met die grote geestelijke honger kwam Enos in aanmerking voor deze belofte van de Heiland: 'En gezegend zijn allen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen met de Heilige Geest worden vervuld' (3 Nephi 12:6). Ten vierde schrijft Enos: 'Ik knielde voor mijn Maker neer en ik riep Hem aan in machtig gebed en smeking voor mijn eigen ziel; en de gehele dag riep ik Hem aan; ja, en toen de avond viel, verhief ik mijn stem nog steeds, zodat zij tot de hemelen reikte' (Enos 1:4). Het was niet makkelijk. Het geloof kwam niet snel. In feite noemde Enos zijn ervaring met het gebed een 'worsteling die ik heb gehad voor het aangezicht van God' (Enos 1:2). Maar het geloof kwam. Door de kracht van de Heilige Geest kreeg hij zijn eigen getuigenis.

We kunnen geen geloof zoals dat van Enos krijgen zonder zelf in gebed strijd te leveren voor God. Ik getuig dat de beloning de moeite waard is. Als u dit oprecht en onophoudelijk doet, zullen voor u deze woorden die Christus

We kunnen geen geloof zoals dat van Enos krijgen zonder zelf in gebed strijd te leveren voor God. De woorden die Christus tot zijn discipelen heeft gesproken, zullen ook voor u uitkomen: 'Bidt en u zal gegeven worden.'

tot zijn discipelen heeft gesproken, uitkomen: 'Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden' (Matteüs 7:7).

Kracht vinden door geloof

Krijgen we eenmaal een sprankje geloof in Jezus, dan maakt onze hemelse Vader het mogelijk om ons geloof te versterken. Dat gebeurt op veel verschillende manieren, onder meer door tegenspoed te onder vinden. We krijgen geloof als we met een oprecht verlangen bidden om dichterbij tot God te komen en we op Hem vertrouwen om onze lasten te dragen en ons antwoorden te geven op de onverklaarde verborgen heden rond het doel van het leven: Waar zijn we vandaan gekomen? Waarom zijn wij op aarde? En waar gaan we naartoe na ons verblijf op aarde?

Als we met levensproblemen te maken krijgen (en ieder van ons krijgt daarmee te maken), dan kan het moeilijk lijken om te blijven geloven. Op dergelijke momenten kan alleen geloof in de Heer Jezus Christus en zijn verzoening ons gemoedsrust, hoop en begrip geven. Alleen geloof dat Hij voor ons heeft geleden, geeft ons de kracht om tot het einde toe te volharden. Als we dat geloof ontwikkelen, maken we een grote verandering van hart door en worden we, net als Enos, sterker en krijgen we het verlangen om te pleiten voor het welzijn van onze broeders en zusters. Wij bidden voor hen dat ook zij mogen worden gesterkt door geloof in de verzoening van onze Heiland.

Laten we eens kijken naar enkele profetische getuigenissen van de invloed die de verzoening op ons heeft. Ik nodig u uit om

Joseph Smith en Oliver Cowdery werden in de Kirtlandtempel bezocht door de Heiland en getuigden later: 'Wij zagen de Heer (...) en zijn stem was als het bruisen van geweldige wateren, ja, de stem van Jehova.'

ze tot diep in uw hart door te laten dringen en er de honger in uw ziel mee te stillen.

'En te dien dage viel de Heilige Geest, die getuigt van de Vader en de Zoon, op Adam, zeggende: Ik ben de Eniggeborene des Vaders, vanaf het begin (...) opdat gij, daar gij gevallen zijt, verlost kunt worden' (Mozes 5:9).

Ammon heeft getuigd: 'Want zie, (...) ik heb mijn Verlosser gezien; en Hij zal komen en uit een vrouw worden geboren, en Hij zal alle mensen verlossen die in zijn naam geloven' (Alma 19:13).

En Joseph Smith oefende als jongen van veertien al onwankelbaar geloof en volgde de raad van de profeet Jakobus op om God te bidden (Jakobus 1:5). God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, verschenen daarop aan hem en gaven hem instructies. Wat was dit eerste visioen heerlijk voor de eerste profeet van deze laatste bedeling! Zestien jaar later, in de Kirtlandtempel, werd hij nogmaals door de Heiland bezocht, en hij

getuigde daarvan: 'Wij zagen de Heer (...), zijn stem was als het bruisen van geweldige wateren, ja, de stem van Jehova, zeggende: Ik ben de eerste en de laatste, Ik ben het die leeft, Ik ben het die werd gedood; Ik ben uw voorspraak bij de Vader' (LV 110:2-4).

Alle zielen die honger naar geloof nodig ik uit 'die Jezus — over wie de profeten en de apostelen hebben geschreven — te zoeken' (Ether 12:41). Laat hun getuigenis dat de Heiland zijn leven voor u heeft gegeven diep doordringen tot in uw hart. Streef ernaar om door gebed en de Heilige Geest een getuigenis van die waarheid te krijgen, en laat uw geloof vervolgens sterker worden terwijl u met vreugde de beproevingen van dit sterfelijk leven tegemoet treedt en u voorbereidt op het eeuwige leven.

Jezus Christus is echt gekomen. Hij heeft echt op aarde geleefd. En Hij komt echt terug. Dat is een prachtige waarheid om met Kerstmis en de rest van het jaar mee in uw hart te dragen. ■

WALTER RANE, DE VERLANGENS VAN MIJN HART (DETAIL), GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS EN KUNST, WALTER RANE, JEZUS CHRISTUS VERSCHIJNT AAN DE PROFEET JOSEPH SMITH EN OLIVER COWDERY, GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS EN KUNST

Het kerstfeest delen

We wisten dat ons eerste kerstfeest als heiligen der laatste dagen anders zou zijn. Maar door het met iemand te delen, werd het heel bijzonder.

DAIANA MELINA ALBORNOZ DÍAZ

Toen ik zeventien was, werkte mijn moeder als naaister voor een poppenfabriek. Ze werkte thuis, maar ze ging regelmatig naar de fabriek om werk weg te brengen en op te halen. De man bij wie ze haar naaiwerk indiende, had iets bijzonders.

Toen mijn moeder hem beter leerde kennen, begon ze te merken dat er iets was gebeurd waar hij verdrietig van was geworden. Ze nodigde hem uit om eens langs te komen, wat hij diezelfde dag nog deed. Hij bleef urenlang bij ons. Hij vertelde dat hij op zoek naar werk van Argentinië naar Brazilië was gegaan, maar nooit meer was teruggekeerd, terwijl hij dat eigenlijk wel wilde.

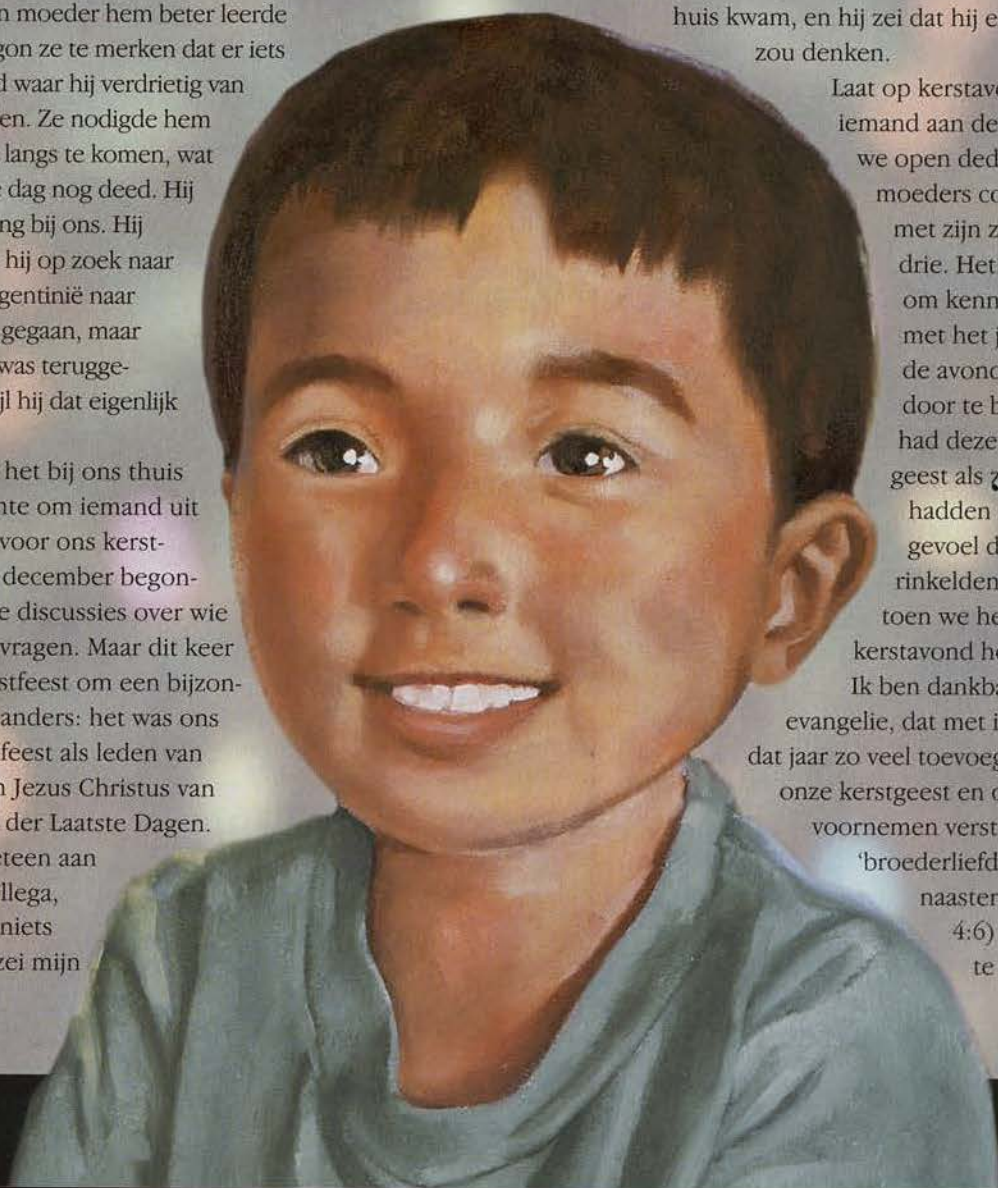
Nou was het bij ons thuis een gewoonte om iemand uit te nodigen voor ons kerstfeest. En in december begonnen altijd de discussies over wie we zouden vragen. Maar dit keer was het kerstfeest om een bijzondere reden anders: het was ons eerste kerstfeest als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik dacht meteen aan moeders collega, maar zei er niets over. Later zei mijn

moeder dat ze hem wilde uitnodigen.

De daaropvolgende keer dat mijn moeder naaiwerk ging inleveren, vroeg ze met wie hij de feestdagen doorbracht, en hij zei dat hij dat niet wist. Mijn moeder zei dat het leuk zou zijn als hij op kerstavond naar ons huis kwam, en hij zei dat hij erover na zou denken.

Laat op kerstavond kwam er iemand aan de deur. Toen we open deden, stond mijn moeders collega daar met zijn zoontje van drie. Het was erg leuk om kennis te maken met het jongetje en de avond met hem door te brengen. Hij had dezelfde liefdevolle geest als zijn vader. We hadden allemaal het gevoel dat er belletjes rinkelden in ons hart toen we het jongetje op kerstavond hoorden zingen.

Ik ben dankbaar voor het evangelie, dat met ingang van dat jaar zo veel toevoegde aan onze kerstgeest en ons gezinsvoornemen versterkte om 'broederliefde [en] naastenliefde' (LV 4:6) in gedachte te houden. ■

ILLUSTRATIES
NATALIE MALAN

Onder, vlnr: Purevsuren, CES-coördinator voor Mongolië; Munkhsaihan, ZHV-presidente van het district Ulaanbaatar; Bud, een teruggekeerde zendeling. Tegenoverliggende pagina: jonge alleenstaanden komen bijeen voor een les in de flat van het zendingsechtpaar Dennis en Kathy Gibbons.

Mongolië: geloofsstappen

Het evangelie is relatief nieuw in Mongolië, maar naarmate de leden door geloof in Jezus Christus zichzelf veranderen, veranderen ze ook de wereld om hen heen.

DON L. SEARLE

Kerkelijke tijdschriften

Dzjenghis Khan, van wie een beeltenis is uitgehouwen uit een bergwand buiten Ulaanbaatar, kijkt uit over de hoofdstad van zijn Mongoolse vaderland. De enorme beeltenis van de grote khan herinnert eraan dat hij eens een rijk veroverde dat het grootste deel van Azië, het Midden-Oosten en delen van Oost-Europa besloeg. 'In vijftientwintig jaar onderwierp het Mongoolse leger meer landen en volken dan de Romeinen in vierhon-

derd jaar. (...) Djzenghis Khan veroverde twee keer zo veel als enig ander in de wereldgeschiedenis.'¹ De nakomelingen van de khan en hun invloed zouden nog eeuwenlang een grote uitwerking op de geschiedenis hebben.

In juli 2006 vierde Mongolië de achthonderdste verjaardag van het Mongoolse rijk. Tegenwoordig zouden sommigen dit een 'ontwikkelingsland' noemen, maar die term dient men in positieve zin te gebruiken. Energieke en creatieve Mongolen ontwikkelen op hoge snelheid zowel hun land als zichzelf.

Voor sommigen houdt die ontwikkeling ook in dat ze geloof in Jezus Christus ontwikkelen. Van 1920 tot 1990 werd er officieel geen enkele godsdienst toegestaan in Mongolië. In 1993 arriveerden er zendelingen van onze kerk. Nu zijn er twee districten en twintig gemeentes in Mongolië, met meer dan zesduizend leden. Zendelingen merken dat veel Mongolen het evangelie graag aannemen.

Hier volgen slechts enkele van hun verhalen.

Purevsuren

Sh. Purevsuren maakte aan een universiteit in de Sovjetunie kennis met God en bijbelverhalen. (Mongolen gebruiken normaal gesproken hun voornaam, voor officiële doeleinden voorafgegaan door initialen van hun achternaam.) Hij kocht een bijbel van een medestudent omdat het boek op tegenoverliggende pagina's Russische en Engelse tekst had. Purevsuren las het boek 's nachts stiekem om Engels te leren. Had hij de

Boven: Odgerel (links), president van het district Ulaanbaatar; Soyolmaa, een van de eersten die uit haar land op zending ging; Ankhbayar, ook een teruggekeerd zendeling. Onder: een jeugdwerkleidster geeft kinderen les. Tegenoverliggende pagina, bovenaan: Adiyabold en zijn gezin in hun woning, een Mongoolse tent. Tegenoverliggende pagina, onderaan: Odgerel (achterste rij, met pet) en zijn familie, met leden uit vier generaties.

Bijbel openlijk gelezen, dan was hij van de universiteit gestuurd.

Zijn vader had hem de boeddhistische beginselen van eer en goeddoen geleerd, en Purevsuren had altijd geprobeerd ernaar te leven. Zijn geestelijke belangstelling voor de Bijbel ontstond pas toen hij was teruggekeerd naar Mongolië, was getrouwd en universitair docent was geworden. Voor zijn werk bracht hij een bezoek aan India. Een christen die hij daar ontmoette, gaf hem een bijbel en vertelde hem over de goddelijke aard van Jezus Christus. Purevsuren herinnerde zich zijn vaders leringen over een leven hierna. 'Ik had door mijn vader al een zeker geloof in God', zegt hij. En hij begon zich af te vragen hoe God wilde dat hij zich zou voorbereiden op dat leven hierna.

Als hoofd van een syndicaat van Mongoolse onderwijsmedewerkers kreeg hij een uitnodiging om een bezoek te brengen aan de Verenigde Staten, en daar zag hij voor het eerst het Boek van Mormon. In Utah gaf een kerklid, dat de rondreis verzorgde, hem een exemplaar van het boek. Purevsuren las er eventjes in en legde het toen weg.

In september 2000 legden zendelingen van de kerk contact met zijn gezin in Mongolië en kregen zij de zendelingenlessen. Dit keer las hij het Boek van Mormon met een andere houding en vond hij de waarheid die hij zocht. Zijn vrouw en hij lieten zich datzelfde jaar in november dopen en bevestigen. Slechts twee weken later werd hij geroepen als gemeentepresident.

Hun kinderen waren aanvankelijk niet geïnteresseerd in de nieuwe kerk. Vooral hun zoon, die naar het voorgezet onderwijs ging, verzette zich. Maar uit gehoorzaamheid aan zijn vader stemde hij er toch mee in om naar de zendelingen te luisteren. Uiteindelijk lieten beide kinderen zich dopen en bevestigen. Hun zoon is in Idaho op zending geweest.

Nu is Purevsuren sterk betrokken bij het onderwijs aan jonge mensen, want hij is sinds 2001 coördinator van de kerkelijke onderwijsinstellingen.

Er zijn in Mongolië ongeveer zeshonderd instituut- en ongeveer zevenhonderd seminarie cursisten. Die aantallen zijn sinds 2001 met ongeveer driehonderd procent toegenomen, ook al ondervinden de cursisten vaak tegenwerking van familieleden en is de prijs die zij in tijd en transportkosten voor hun aanwezigheid betalen hoog.

Wat vindt hij het dankbaarste onderdeel van zijn werk? 'Het fijnste vind ik dat zo veel kinderen dankzij het seminarie lid worden van de kerk', want de cursisten nemen hun vrienden mee.

Soyolmaa

'Ik was een moeilijk kind', zegt U. Soyolmaa, terugkijkend op haar periode in het voortgezet onderwijs, na de dood van haar ouders. Toen ze in Rusland aan een universiteit studeerde, dronk en feestte ze veel. Na haar terugkeer naar Mongolië was ze verbaasd toen een vriendin uit die periode haar

uitnodigde naar een kerk. Haar vriendin leek veranderd.

Soyolmaa wist wel wat van christelijke leringen af, maar aanvankelijk ging ze niet op de uitnodiging van haar vriendin in. Toen ze dat uiteindelijk toch deed, was ze opgewonden zonder te begrijpen waarom. In de kerk bekoorden de gevoelens van gemoedsrust, gemeenschapszin en doelbewustheid haar meteen. Soyolmaa werd lid van de kerk van haar vriendin en in 1995 waren zij tweeën de eerste twee leden uit Mongolië die op zending werden geroepen.

Soyolmaa vervulde haar zending in Utah.

Momenteel is ze hoofd materiaalbeheer van de kerk in Mongolië. Ze is bovendien pr-bestuurder van het land, raadgeefster in het ZHV-presidium van haar district en leerkracht Evangelieleer in haar gemeente.

'Het is een voorrecht om lid van de kerk te zijn', zegt ze. 'Mijn leven wordt steeds beter omdat ik bij de kerk hoor.'

De kerk is niet erg bekend in Mongolië en er doet meer negatieve informatie over de leden de ronde dan positieve. Ze moeten dan ook voortdurend hun best doen om de waarheid te verbreiden.

Leden zijn de beste ambassadeurs voor de kerk. Ze vallen op, legt ze uit, vanwege 'dat licht, dat geluk' dat in hun gelaat te zien is. Ze hebben door het evangelie een vertrouwen, een vreugde, die veel anderen niet hebben.

Kerkleden in Mongolië 'hebben dezelfde overtuiging' als heiligen der laatste dagen elders, 'dus behoren wij in het evangelie tot één grote familie', zegt ze.

Odgerel

Toen O. Odgerels moeder hem in 1995 vroeg om mee naar een christelijke kerk te gaan, wist hij niet dat ze daar al lid van was. Ze werkte in de bibliotheek en was verantwoordelijk voor de verhuur van de gehoorzaal. Op een dag trok gezang uit die zaal haar aandacht, en toen ze ging kijken, werd ze uitgenodigd om de bijeenkomst bij te wonen. Later volgde ze de zendelingenlessen en liet ze zich dopen en bevestigen.

Odgerel was in Rusland geboren toen zijn ouders daar studeerden en hij was onderricht in het sovjet-socialisme — dat was bijna zijn godsdienst. Maar toen de Sovjetunie uit elkaar viel, was dat tevens het einde van zijn geloof. Hij stortte zich in het drinken en feesten, denkend dat het enige doel van zijn leven was om zich te vermaken totdat hij doodging. Maar al gauw besepte hij dat zijn levensstijl zinloos was en dat hij zich eigenlijk zou moeten onthouden van de dingen waarvan hij zag dat ze hem kwaad deden.

Net als veel andere Mongolen, vond hij het makkelijk om het Boek van Mormon te aanvaarden toen hij het las. 'Mongoolse mensen nemen het evangelie misschien wel snel aan omdat ze er de goede kanten van inzien', aldus Odgerel. Ze 'stellen hun hart er uiterst oprecht voor open.' Dat gold ook voor hem. Hij had al wel het gevoel dat er een opperwezen was. Door het evangelie vond hij een god en een levenswijze waarin hij kon geloven. 'Dat was het gelukkigste moment voor mij', zegt hij.

De Mongoolse samenleving zou best een verandering kunnen gebruiken zoals die in het leven van mensen teweeg wordt gebracht door het evangelie, zegt hij. Drank is een probleem. Onzedelijk gedrag ook. In Mongolië heeft men alleen het wereldse model, dat nu via de televisie sterk wordt aangemoedigd, om het gedrag van de mensen te vormen. Er is echter geen sterke religieuze landstraditie om te bestrijden. En door het evangelie van Jezus Christus, zegt Odgerel, vinden de mensen een rechtschapen manier om richting te geven aan hun leven.

Odgerel is president van het district Ulaanbaatar, wat elf gemeentes en circa 3700 leden telt. Ongeveer zeventig procent van de leden is ongehuwd.

Ankhubayar

Van 2001 tot en met 2003 vervulde E. Ankhubayar een zending in het zendingsgebied Salt Lake City-Zuid (Utah).

Nu is hij halverwege de twintig en is hij de jongvolwassenleider van het district Ulaanbaatar.

Hij sprak geen Engels toen hij zijn zendingsoproep kreeg; twee Amerikaanse zendelingen lazen hem de brief voor. Nu is hij manager van het eenkamerdistributiecentrum in de kantoren van de kerk in Ulaanbaatar en helpt hij leden om aan evangeliematerialen in het Mongools te komen — en Engelstalige voor hen die die taal machtig zijn. Hij zegt dat hij mensen als zending het evangelie leerde, en dat hij dat nog steeds doet.

Ankhubayar trad in 1998 met de rest van zijn familie — zijn ouders en zijn jongere broer — toe tot de kerk. Toen zijn familie al naar de kerk ging, had hij twee dromen die grote invloed op hem hadden. In beide was hij op de vlucht voor een zekere vernietiging en werd hij gered door een helder, lichtend personage. Ankhubayars ouders zeiden hem later dat dit ongetwijfeld de Heiland was en ze moedigden hem aan om over zijn droom te bidden. Het antwoord dat hij kreeg, bracht hem ertoe het evangelie aan te horen.

Voordat ze lid van de kerk werden 'hadden mijn familieleden geen nauwe band', zegt hij. Nu "praten we met elkaar." Ik kan de liefde van mijn moeder en vader voelen.' In het zendingsveld had Ankhubayar het gevoel dat kerkleden net familieleden zijn. Hij doet nu zijn best om zijn vrienden over het evangelie te vertellen zodat ook zij dit gevoel kunnen krijgen.

Hij heeft in elk geval zijn vriendin over het evangelie verteld, en zij is gedoopt en bevestigd. Als ze trouwen, staan ze voor hetzelfde dilemma waar veel jonge Mongoolse echtparen mee zitten: waar ze moeten wonen. Woningen zijn schaars en ze zijn te duur voor veel jonggehuwden. Misschien moeten ze wel bij ouders in een flat gaan inwonen of misschien komen ze terecht in de traditionele *ger*, de ronde eenkamertent van de Mongoolse nomaden.

Majigsuren

Daar de zendelingen in Mongolië niet langs de deuren mogen gaan of op straat de mensen aanspreken, krijgen ze hun contacten van leden of door informatieaanvragen. Mongolen die met het evangelie in aanraking komen, verwijzen de zendelingen meestal eerst naar hun dierbaren, dus in hun gemeentes vind je vaak mensen die familie van elkaar zijn.

Z. Majigsuren woont met haar man, twee tienerdochters, haar gehuwde dochter, haar schoonzoon en kleindochter in een flatje in Darkhan. En met een gehuwde

zoon, schoondochter en hun baby. Majigsurens schoonzoon, A. Soronzonbold, is president van het district Darkhan. Haar zoon, Kh. Sergelen, is eerste raadgever in het presidium van de gemeente Darkhan. En Majigsuren zelf is eerste raadgeefster in het ZHV-presidium van de gemeente.

In 1996 kwamen de eerste zendelingen aan in Darkhan. Zij liet zich dopen en bevestigen in 1997, waarmee ze een van de pioniersleden in de stad werd.

'Ik ben erg dankbaar dat al mijn kinderen lid van de kerk zijn', zegt ze. Majigsuren denkt aan de vrucht van de boom des levens in Lehi's visioen (zie 1 Nephi 8). 'Ik wilde van die vrucht nemen en terugkeren naar mijn hemelse Vader.' Ze wilde ook dat haar kinderen ervan namen. Ze is dankbaar dat twee van hen nu in de Hongkongtempel (China) verzegeld zijn aan hun huwelijkspartner: haar dochter, K. Selenge, die met Soronzonbold is getrouwd, en Sergelen met zijn vrouw, T. Altantuya.

'Leden,' zegt ze, 'moeten naar de kerk gaan, bidden en het geloof behouden. Geloof is het belangrijkste', want zonder geloof doen ze die andere dingen ook niet.

Haar zoon, Sergelen, kreeg belangstelling voor de kerk toen hij zag welke verandering zijn moeder en zus ondergaan hadden als lid van de kerk. Hij had een ouder-zendingsechtpaar het verhaal van Lehi aan zijn moeder horen vertellen en had beseft dat ook zij probeerde haar kinderen in het goede te leiden.

Net als veel andere Mongoolse leden zegt Sergelen: 'Ik lees graag in het Boek van Mormon, want ik ontdek er telkens iets nieuws in.' Hij houdt vooral van het verhaal van aanvoerder Moroni. En Jakob 6:11-12 ontroert hem, vanwege deze oproep: 'bekeert u en gaat in door de enge poort.'

'Ik ben zo dankbaar dat ik een zending mocht vervullen in Rusland', zegt Sergelen. Hij doopte niet veel mensen, maar hij gelooft dat hij zaadjes heeft gezaaid die in de toekomst uit zullen spruiten. Sinds 1993 zijn er meer dan 530

jonge mensen uit Mongolië op zending
gegaan. Meer dan driehonderd van hen zijn in
de Verenigde Staten op zending geweest, en
een aanzienlijk aantal is naar Rusland geweest.

Sergelens zwager, Soronzonbold, is al lid
van de kerk sinds zijn achttiende jaar. Nu hij
halverwege de twintig is, is hij president van
het district Darkhan, dat vijf gemeentes telt.
Hij studeert nog. 'Ik ben dankbaar voor mijn
kerkroeping, want ik leer er heel veel van',
zegt hij.

De Mongolen zijn ervan onder de indruk
dat de leden zich dienstbaar maken in de
kerk zonder daar betaling voor te ontvangen,
aldus Soronzonbold.

'Voordat ik lid werd, was ik erg zelfzuch-
tig', zegt hij. Nu heeft hij als doel om zo veel
mogelijk over het evangelie te weten te
komen. 'Onze uitdaging is te leren en ande-
ren erover te vertellen.'

Munkhsaihan

Voordat ze het evangelie ontdekte, zag A.
Munkhsaihan de wereld als een duistere plek
zonder veel hoop. Nu ze door het evangelie
geloof en hoop heeft gekregen, is ook haar
kijk op de wereld veranderd.

In de jaren voorafgaand aan 1990, gaf ze
Russische les. Maar toen het politieke en
culturele klimaat in Mongolië veranderde,
vond ze dat ze Engels moest leren, zodat
ze daar les in kon geven. Munkhsaihan
leerde met hulp van zendelingen van de
kerk een jaar lang Engels. Voordat ze de

zendelingenlessen volgde, vond ze echter
dat ze hun geloof zorgvuldig onder de loep
moest nemen. Ze kwam tot de conclusie dat
hun godsdienst meer was dan een geloof dat
op ware beginselen was gebaseerd: het was
een levenswijze. In juni 2000 werd ze gedoopt
en bevestigd; de rest van haar familie volgde
een maand later. Nu ziet ze de wereld als
een veel aangenamer plek voor haarzelf,
haar kinderen en kleinkinderen. Momenteel
is ze ZHV-presidente van het district
Ulaanbaatar.

Toen het evangelie haar eigen leven had
veranderd, vroeg Munkhsaihan zich af wat
er zou gebeuren als ze de beginselen ervan
in haar werk als lerares toepaste. Ze begon
bewust al haar leerlingen lief te hebben — en
dat was bij sommige best moeilijk. Ze begon
voor haar leerlingen te bidden. Interessant
genoeg merkte ze dat ze *zelf* begon te veran-
deren: het werd makkelijker voor haar om
ze lief te hebben. Hoewel de leerlingen niet
wisten dat ze voor hen bad, veranderde hun
houding tegenover haar wel.

'Door geloof in het evangelie te oefenen
kunnen we onszelf veranderen', zegt ze.

En dat, zou je uit haar ervaring kunnen
concluderen, is hoe het evangelie Mongolië
kan veranderen. Naarmate leden zichzelf ver-
anderen door geloof in Jezus Christus, veran-
deren ze ook de wereld om hen heen. ■

NOOT

1. Jack Weatherford, *Genghis Khan and the Making of
the Modern World* (2004), p. XVIII.

**Boven, vlnr: Twee
Mongoolse terugge-
keerde zendelingen
beginnen samen aan
het huwelijksleven.
Majigsuren, een van
de eerste leden in
Darkhan. Tuvshinjargal,
jeugdwerkpresidente
van het district
Ulaanbaatar, met
haar dochter, Anudari.
Onder: De beeltenis
van Dzejngis Khan,
uitgehouwen uit
een bergwand.
Tegenoverliggende
pagina: Ruiters spelen
Mongoolse troepen
na bij de jaarlijkse
Naadamviering.**

វិគរាយបុណ្យណូអែល * MAAYONG PASKO * メリークリスマス * GLÆDELIG JUL
 ZALIG KERSTFEEST * MERRY CHRISTMAS * MALIGAYANG PASKO
 JOYEUX NOËL * 聖誕快樂 * FROHE WEIHNACHTEN * GOD JUL
 ХРИСТИЙН МЭНДЭЛСНИЙ БАЯРЫН МЭНД ХҮРГЭЕ * BUON NATALE
 GOD JUL * 메리 크리스마스 * FELIZ NATAL * СЧАСТЛИВОГО РОЖДЕСТВА
 MANUIA LE KERISIMASI * FELIZ NAVIDAD * HYVÄÄ JOULUA
 KILISIMASI FIEFIA * สุขสันต์วันคริสต์มาส * ВЕСЕЛОГО РІЗДВА * FELIZ NATAL

MAAYONG PAS
 ZALIG KERSTE
 JOYEUX NOË
 ХРИСТИЙН МЭ
 GOD JUL * 메리
 MANUIA LE
 KILISIMASI FI

វិគរាយបុណ្យណូអែល
 ZALIG KERSTE
 JOYEUX NOË
 ХРИСТИЙН МЭ
 메리 크리스마스 * G
 MANUIA LE
 FELIZ NATAL

វិគរាយបុណ្យណូអែល
 ZALIG KERS
 JOYEUX NOË
 ХРИСТИЙН МЭ

GOD JUL * 메리 크리스마스 * FELIZ NATAL * СЧАСТЛИВОГО РОЖДЕСТВА
 MANUIA LE KERISIMASI * FELIZ NAVIDAD * HYVÄÄ JOULUA
 KILISIMASI FIEFIA * สุขสันต์วันคริสต์มาส * ВЕСЕЛОГО РІЗДВА * FELIZ NATAL
 MAAYONG PASKO * GLÆDELIG JUL * メリークリスマス * វិគរាយបុណ្យណូអែល
 ZALIG KERSTFEEST * MERRY CHRISTMAS * MALIGAYANG PASKO
 JOYEUX NOËL * 聖誕快樂 * FROHE WEIHNACHTEN * GOD JUL
 ХРИСТИЙН МЭНДЭЛСНИЙ БАЯРЫН МЭНД ХҮРГЭЕ * BUON NATALE

JUICH,
 WERELD, JUICH

វិគរាយបុណ្យណូអែល
 YANG PASKO
 * GOD JUL
 UON NATALE
 O ROЖДЕСТВА
 VVÄÄ JOULUA
 * FELIZ NATAL

* メリークリスマス
 YANG PASKO
 * GOD JUL
 UON NATALE
 O ROЖДЕСТВА
 A JOULUA
 រួចស្រព័ន្ធនៃពិធីបុណ្យ

GLÆDELIG JUL
 YANG PASKO
 JUL * 聖誕快樂
 BUON NATALE

VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • DECEMBER 2007

De Kindervriend

Een kerstboodschap van het Eerste Presidium
aan alle kinderen op aarde

De Heiland is geboren

In deze fijne tijd van het jaar, denken wij aan de boodschap die de engelen zo lang geleden aan nederige herders brachten:

'Weest niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die heel het volk zal ten deel vallen.

'U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David.

'En dit zij u het teken: Gij zult een kind vinden in doeken gewikkeld en liggende in een kribbe.

'En plotseling was er bij de engel een grote hemelse legermacht, die God loofde, zeggende:

'Ere zij God in den hoge, en

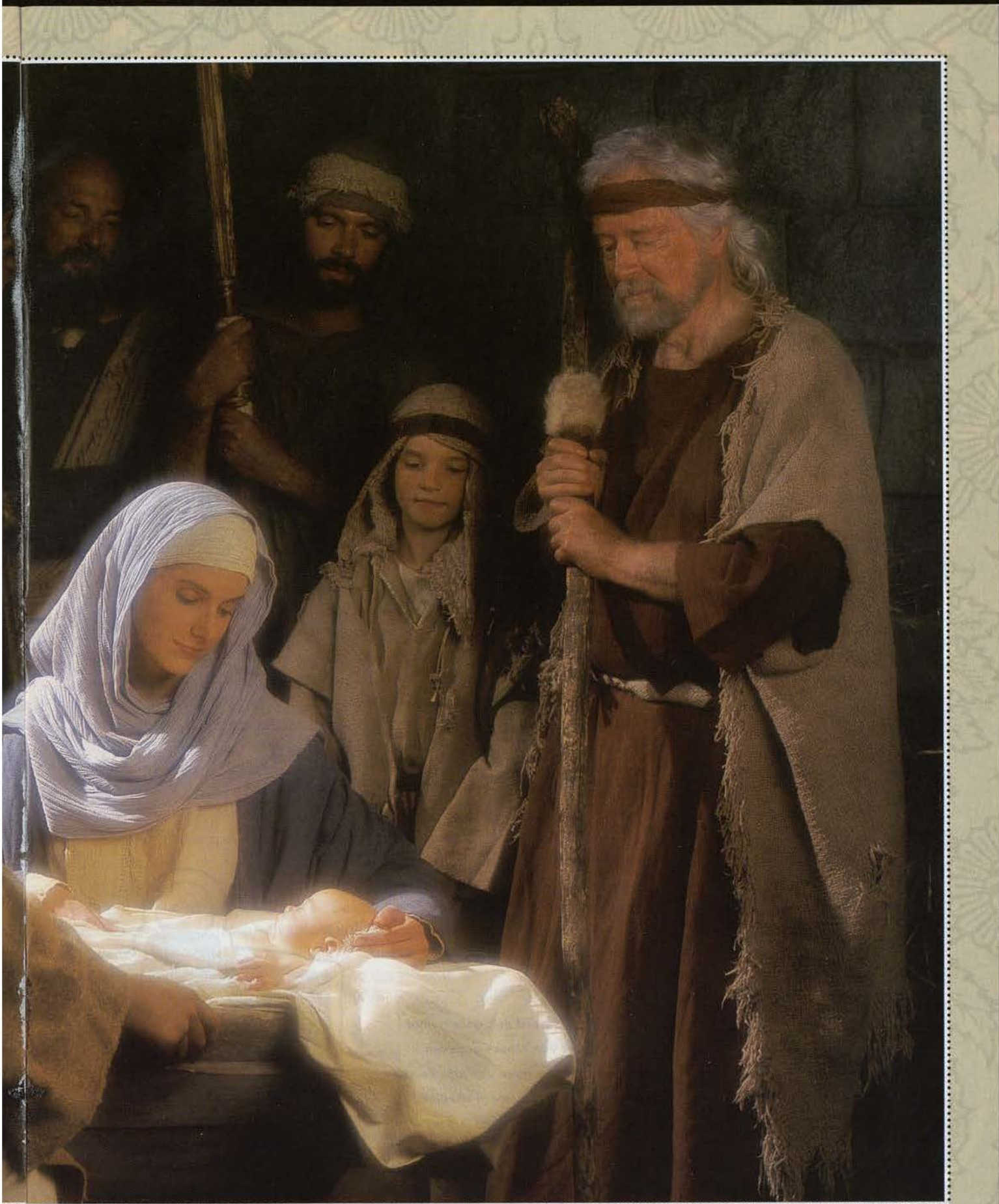
vrede op aarde bij mensen des welbehagens' (Lucas 2:10-14).

De boodschap van de geboorte van Jezus Christus vertelt ons wat wij moeten doen om later weer bij onze Vader in de hemel te kunnen wonen. Als wij de geboden gehoorzamen en meer gaan lijken op onze Heiland, zullen wij vrede in ons hart en vreugde in ons leven vinden.

Wij getuigen dat Jezus Christus onze Verlosser en Heiland is. Als wij zijn voorbeeld van gehoorzaamheid en dienstbaarheid voor andere mensen volgen, worden wij zelf gezegend met geluk en vrede. ●

HENRI LEROLLE, DE AANKOMST VAN DE HERDERS, ORIGINEEL IN MUSÉE DES BEAUX-ARTS, CARCASSONNE (FRANKRIJK), KOPIEREN NIET TOEGESTAAN; RANDONTWERP © NOVA DEVELOPMENT

Herder: 'Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen' — Johannes 10:11.

Koning: 'En de Heer zeide: Gezegend is hij door wiens zaad de Messias komen zal; want Hij zegt: Ik ben de Messias, de Koning van Zion' — Mozes 7:53.

Noot: Deze activiteit kan gekopieerd of overgetrokken worden. Of ga op het internet naar www.lds.org. Klik op 'Languages', vervolgens op 'Nederlands' en onder 'Liabona' op 'tijdschrift van de kerk'.

Ster: 'Wijzen uit het oosten kwamen te Jeruzalem en vroegen: Waar is de Koning der Joden, die geboren is? Want wij hebben zijn ster in het Oosten gezien en wij zijn gekomen om Hem hulde te brengen' — Matteüs 2:1-2.

Lam: 'De volgende dag zag hij Jezus tot zich komen en zeide: Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt' — Johannes 1:29.

Gave: 'Zo werd ook door geloof de wet van Mozes gegeven. Maar met de gave van zijn Zoon heeft God een voortreffelijker weg bereid; en het is door geloof dat zij is vervuld' — Ether 12:11.

De grootste gave

'Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen' (Handelingen 1:11).

ELIZABETH RICKS

Krijg je graag cadeautjes? Dat vinden we allemaal leuk. Als je een cadeautje krijgt, betekent het dat er iemand om je geeft. Als we weten dat er iemand om ons geeft en van ons houdt, maakt dat ons gelukkig. Als we van mensen houden, willen we hen cadeautjes geven.

Wat voor cadeautjes geef jij graag aan mensen van wie je houdt? De cadeautjes die je geeft, hoeven niet mooi of duur te zijn. Je kunt bijvoorbeeld ook een cadeautje geven door een jonger kind een verhaaltje voor te lezen, je mama of papa te helpen met koken, of iets aardigs tegen iemand te zeggen.

Omdat onze hemelse Vader van ons houdt, heeft Hij ons heel veel cadeautjes gegeven. In Johannes 3:16 lezen we over een heel belangrijk cadeau: 'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.'

Jezus is als baby op aarde gekomen, Hij werd geboren in Betlehem. Zijn leven is een voorbeeld voor ons. Bovendien bracht Hij verzoening voor onze zonden en gaf Hij ons de kans om later weer bij onze hemelse Vader te wonen. Als we in geloof Jezus Christus volgen, kunnen we een ander prachtig cadeau krijgen: 'Indien gij goed doet, ja, en tot het einde getrouw blijft, zult gij behouden worden in het koninkrijk Gods, hetgeen de grootste van alle gaven Gods is' (IV 6:13).

Als we Jezus Christus in geloof volgen, kunnen we al uitzien naar de tijd waarop Hij weer op aarde terugkomt. Wij weten dat Hij terugkomt en dat wij ooit het grootste van al Gods cadeaus aan ons zullen krijgen, het eeuwige leven.

Spelletje

Elk van de versieringen op de tegenoverliggende pagina is een symbool van Jezus Christus. Lees de schriftteksten om erachter te komen in welk opzicht de versieringen symbolen zijn. Kleur de versieringen. Plak de versieringen op stevig papier en knip ze uit. Knip de

schriftteksten uit. Plak elke tekst achterop de bijbehorende versiering om je eraan te herinneren in welk opzicht de versiering een symbool van Christus is. Haal een lintje door de bovenkant van de versiering en hang hem ergens op waar je huisgenoten hem vaak zien.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Laat een vlag, een hart en een lachend gezichtje zien. Vraag de kinderen wat die voorstellen (een land, liefde, blijdschap). Leg uit dat het symbolen zijn. Profeten hebben de mensen vroeger gezegd dat Jezus Christus op aarde zou komen. Sommige profeten gebruikten symbolen om de mensen over Christus te leren. Laat een plaat van een lammetje zien (zie het lesboek Jeugdwerk 2, p. 123). Leg uit dat een lammetje een symbool van Jezus Christus is. Bespreek in welke opzichten Jezus Christus net een lam is. Deel de volgende tekstverwijzingen uit: Genesis 22:3-8; Exodus 12:21-28; Jesaja 53:7; Johannes 1:29; 1 Nephi 12:6. Lees de schriftteksten en bespreek wat elk ons over Christus vertelt. Leg uit dat we, als we symbolen begrijpen, kunnen inzien dat de profeten in het verleden de komst van Christus op aarde voorspeld hebben. Geef uw getuigenis dat de profeten net zo zeker wisten dat Christus zou worden geboren als u zeker weet dat Kerstmis spoedig aanbreekt.

2. Laat twee kinderen de volgende platen vasthouden: Evangelieplaten 238 (De wederkomst) en 239 (De opgestane Jezus Christus). Laat de kinderen de overeenkomsten en de verschillen aanwijzen. Vraag de kinderen die de platen vasthouden om de titel en de samenvatting op de achterkant voor te lezen. Leg uit dat de ene een plaat is van hoe Jezus er uit kan zien als Hij weerkomt en dat de andere een plaat is van hoe Hij er uit kan hebben gezien toen Hij was opgestaan. Vertel ze dat er een reden is voor de overeenkomsten. Laat de kinderen Handelingen 1:11 opzoeken. Laat een wereldbol zien. Verwijder bij het lezen van de tekst 'ten hemel hebt zien varen' de plaat van de opgestane Jezus steeds verder van de wereldbol. Breng bij het lezen van de tekst 'zal op dezelfde wijze wederkomen' de plaat van de opgestane Jezus steeds dichtbij de wereldbol. [NB: Wegens de volgorde van de zinsneden in de Nederlandse schrifttekst, zult u voor deze demonstratie de volgorde moeten wijzigen.] Vraag een week van te voren enkele kinderen om zich voor te bereiden zodat ze tijdens de participatieperiode kunnen vertellen wat ze dit jaar hebben geleerd om zich beter voor te bereiden op de wederkomst. Zing de liedjes die u dit jaar hebt ingestudeerd en bespreek de beginselen die erin behandeld worden. Geef uw getuigenis dat wij het eeuwige leven kunnen krijgen als we Jezus in geloof volgen. ●

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT SPENCER W. KIMBALL

Priesterschapssleutels

President Kimball en enkele andere kerkleiders reisden voor een gebiedsconferentie naar Denemarken.

Daar bezochten zij een kathedraal met het origineel van het beroemde beeld de *Christus*.

Is dat niet prachtig?

In de kathedraal stond ook een beeld van Petrus die een grote sleutelbos vasthoudt.

President Kimball wendde zich tot een koster om dit uit te leggen.

De sleutels van priesterschapsgesetz die Petrus als president van de kerk bezat, bezit ik nu als president van de kerk in deze bedeling.

Kerstmemory: figuren en feiten

PAT GRAHAM

Dit spelletje biedt interessante ideeën over de figuren in het kerstmemory. De meeste informatie is in de Schriften te vinden. Als je dit spel speelt met je familie of vrienden, kun je iets nieuws leren terwijl je plezier hebt.

Instructies: Plak de rechthoeken op stevig papier en knip ze uit. Begin het spel met de rechthoeken uitgespreid en op de kop. De eerste speler draait

twee rechthoeken om. Als de figuur en het feit niet overeenkomen, legt hij de twee rechthoeken weer op de kop en krijgt de volgende speler een beurt. Als de figuur en het feit overeenkomen, leest de speler de feiten hardop voor, houdt het tweetal en krijgt nog een beurt. Speel tot alle rechthoeken uit het spel zijn. De speler met de meeste tweetallen is winnaar.

Ster van Betlehem

Het hemelse teken van Jezus' geboorte was door profeten in Israël en in Amerika voorspeld. De wijzen in het oosten wisten wat de ster betekende (zie Matteüs 2:1-2, 7, 9).

Jezus

In de Schriften heeft Jezus veel verschillende namen: Messias, Verlosser, Heiland, Jehova, Eerstgeborene, goede Herder, Lam Gods, Licht der wereld, eniggeboren Zoon, en Zoon van God. Ken je er nog meer? (Zie De Gids bij de Schriften, 'Jezus Christus', p. 102.)

Maria

Hoewel Jezus' vader onze hemelse Vader was, vervulde Jezus' geboorte de profetie dat Jezus een nakomeling van koning David zou zijn, want Maria was een nakomeling van koning David.¹

Engelen

Er verschenen engelen aan Maria, Jozef en de herders (zie Matteüs 1:20; Lucas 1:26-27; 2:8-9).

Stal

In die tijd waren herbergen rechthoekige gebouwen met een binnenplaats voor dieren. Omdat de kamers rond de binnenplaats vol waren, zou Jozef wel eens op zo'n binnenplaats voor Maria's baby kunnen hebben gezorgd.²

Kribbe

Jozef en Maria deden het kindje Jezus in een kribbe die waarschijnlijk vol zoet stro zat (zie Lucas 2:7). Veel kunstenaars hebben de kerstkribbe afgebeeld als een houten eetbak. Maar het is mogelijk dat hij uit steen gehouwen was.³

Herders

Het werk van een herder hield in dat hij de schapen naar voedsel leidde en hen beschermde. De herder sliep vaak bij de ingang van een schaapskooi met een stenen muur.⁴ Zij die helpen met het werk van de Heer zijn net als herders. Jezus vraagt hen om zijn lammeren en schapen te voeden (zie Johannes 21:15-17; LV 112:14).

Jozef

Jozef, de man van Maria, was een goede, vriendelijke man. Hij was timmerman. Hij is waarschijnlijk overleden voordat Jezus aan zijn bediening begon.⁵

De wijzen

De wijzen kwamen om de Heiland te aanbidden. Zij gingen niet naar de stal, maar naar een huis, enige tijd nadat Jezus was geboren.⁶ Ze kregen een openbaring met de opdracht om Herodes niet te vertellen waar het kind was, maar om terug te keren naar hun eigen land (zie Matteüs 2:12).

NOTEN

1. Zie James Talmage, *Jesus the Christ*, (3^e editie, 1916), p. 86.
2. Zie Russell M. Nelson, 'Christ the Savior Is Born', *New Era*, december 2006, p. 4.
3. Zie Madeline S. en J. Lane Miller, *Harper's Bible Dictionary*, (8^e editie, 1973), 'manger', p. 416.
4. Zie *Harper's Bible Dictionary*, 'shepherd', p. 675.
5. Zie *Harper's Bible Dictionary*, 'Joseph', p. 351.
6. Zie *Jesus the Christ*, pp. 97-99.

Noot: Als u deze pagina's niet uit het tijdschrift wilt halen, kunt u deze activiteit kopiëren of van het internet afdrukken via www.lds.org. Klik op 'Languages'. Klik vervolgens op 'Nederlands' en onder 'Liabona' op 'tijdschrift van de kerk'.

Een bezoeker met de kerst

'Ik ben vervuld van [...] troost, overstelpt van [...] blijdschap' (2 Korintiërs 7:4).

GWEN S. JONES

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

Mam, kunnen we zuster Fuhriman alsjeblieft nog één keertje uitnodigen?' smeeke Greg. De gezichtjes van Gregs jongere broertjes keken, netjes op een rijtje, van achter Gregs rug mee.

'Het is dan kerstavond en ze zou niet alleen hoeven zijn', zei Layne. Scott en Jim knikten.

'Weet je wel hoe vaak we geprobeerd hebben om zuster Fuhriman hier thuis te krijgen', zei mama. 'Ze gaat bijna nooit het huis uit. Maar je mag haar best voor kerstavond uitnodigen, als je wilt.'

De jongens juichten en renden naar buiten.

Al gauw knalde de deur weer open. 'Het is een wonder, mam!' riep Greg. 'Ze zei dat ze graag zou komen. Is dat niet geweldig?'

De volgende dag begon het te sneeuwen. Greg wist dat zuster Fuhriman niet graag in slecht weer naar buiten ging, zelfs niet naar de brievenbus. 'Denk je dat ze morgen toch nog wil komen?' vroeg Greg. Mama was er niet zeker van.

Op kerstavond kwamen tante Carolyn en haar drie kinderen vlak voordat Layne klaar was met het opruimen van de afwas. 'Kunnen we nu

zuster Fuhriman halen?' vroeg Layne.

'In orde', zei papa. 'Denk eraan dat je haar helpt bij het oversteken. Het is glad buiten.'

'Doen we, pap', zei Scott.

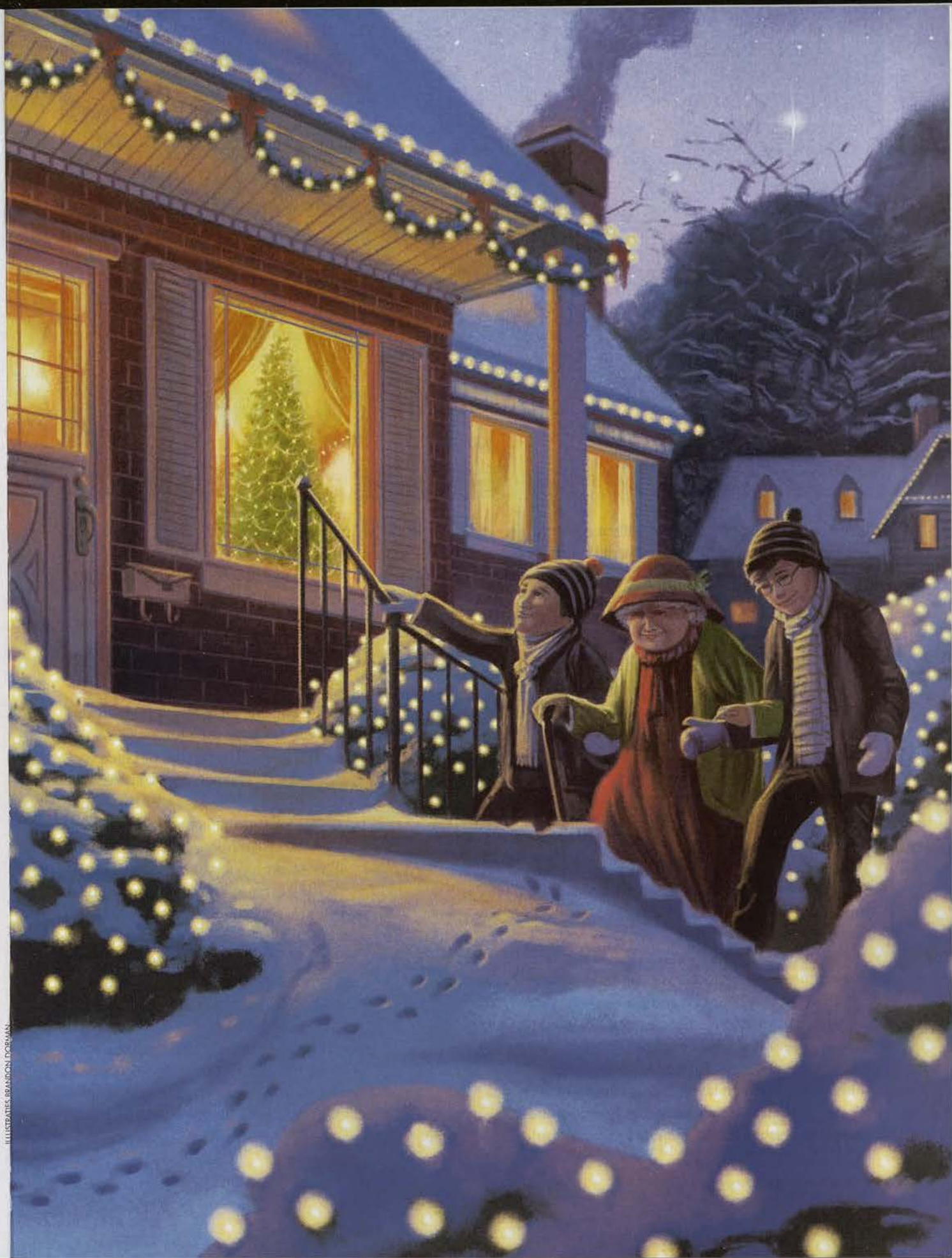
'En als ze besluit om toch niet te komen, zeg dan maar dat het niet hindert', zei papa.

'Oké, pap', zei Greg. De jongens gingen naar buiten, de sneeuw in. Het sneeuwde niet meer en er was nog een beetje licht zodat ze konden zien waar ze liepen.

Adam van acht hielp Bekah en Jill in hun kostuum voor de kerstopvoering van de familie toen de jongens binnenkwamen — met zuster Fuhriman! Ze glimlachte vrolijk. Haar wangen waren rood van de kou. De familie probeerde niet te laten blijken dat ze verbaasd waren dat hun eregast toch gekomen was.

Papa heette zuster Fuhriman welkom en bood haar een zitplaats aan naast mama. Greg deed zijn jas uit en ging aan de piano zitten. Na een openingsgebed begon hij zachtjes kerstliederen te spelen. Scott las voor uit de Bijbel terwijl de jongere kinderen het verhaal van de geboorte van het kerstkind naspeelden. De driejarige Bekah, die een badjas droeg, speelde eerbiedig de rol van Maria, terwijl Dan Jozef speelde. Jill speelde een engel, met een gouden slinger in het haar gespeld. Hun neven speelden herders en wijzen, die allemaal gekomen waren om het Kerstkind, de Koning, te aanbidden.

Al gauw stierven de tonen van 'Stille nacht' weg en maakte de eerbied voor het heilige verhaal plaats voor omhelzingen, glimlachjes en complimenten. Tot slot genoten ze nog van moeders kaneelbroodjes. Maar al te gauw was de avond voorbij.

De jongens deden weer hun jas, muts en wanten aan om zuster Fuhriman naar de overkant van de straat te begeleiden. Het licht van de lamp bij de voordeur verdreef de duisternis en maakte hun wandeling over de besneeuwde landweg plezierig ondanks de kou.

'Goedenacht, zuster Fuhriman', riep Greg toen hij met zijn broers terugliep naar hun huis.

'Vrolijk kerstfeest', riep zuster Fuhriman. 'En bedankt.'

Greg keek nog over zijn schouder voordat hij weer naar binnen ging. Zuster Fuhriman stond nog bij haar voordeur te wachten. Ze wuifde.

Er gingen enkele maanden voorbij en het gezin verhuisde naar een andere plaats. De daaropvolgende december kwam Greg het huis binnen met een envelop. 'We hebben een brief van zuster Fuhriman', riep hij. Hij scheurde hem open en las:

'Ik zal jullie missen met Kerstmis. Ik geloof niet dat ik jullie ooit verteld heb hoe fijn ik het vond om

kerstavond bij jullie thuis te vieren. En ik moet nu toch vertellen wat ik eerder niet verteld heb.

'Enkele jaren voordat jullie kwamen wonen in het huis tegenover dat van mij, had ik een droom. Ik kon jullie huis zien, helemaal verlicht. Toen ik wakker werd, had ik een heerlijk, blij en vredig gevoel — iets wat ik sinds de dood van mijn echtgenoot niet erg vaak meer had meegemaakt.

'Er gingen maanden voorbij, en ik vergat mijn droom helemaal. En toen nodigden jullie me uit voor kerst-

avond. Ik vond het zo fijn om mee te doen aan de kerstviering van jullie familie.

'Toen de jongens met me naar mijn huis waren gelopen, bleef ik voor de deur staan om te zien of ze weer veilig thuiskwamen. En toen zag ik jullie huis, fel verlicht. Het was hetzelfde wat ik jaren geleden in mijn droom had gezien en ik had hetzelfde vredige gevoel. Ik wilde jullie alleen maar even laten weten hoezeer ik jullie waardeerde.'

Toen Greg zuster Fuhrimans brief las, dacht hij aan de fijne gevoelens die hij die avond zelf had. Hij was blij dat zijn familie zuster Fuhriman had uitgenodigd voor hun kerstviering, zodat zij kerstvreugde en troost kreeg. ●

President Gordon B. Hinckley, 'A Season for Gratitude', Engelstalige *Liahona*, december 1997, p. 6.

'Kerstmis is meer dan een boom met kerstverlichting. (...) Het is vrede.'

Waarom is het belangrijk om de profeet te volgen?

Ouderling Dieter F. Uchtdorf van het Quorum der Twaalf Apostelen doet enkele uitspraken over dit onderwerp.

We hebben een levende profeet op aarde? Hij kent onze moeilijkheden en angsten.

We hebben weer apostelen, zieners en openbaarders die wachters op de toren zijn. God spreekt via hen tot ons.

De profeten spreken duidelijk tot ons in naam van de Heer.

De Heer houdt van jou; daarom heeft Hij je op je levensreis de woorden van profeten als wegwijzers gegeven.

Laten wij luisteren naar hen die de sleutels van het koninkrijk dragen en ons door hen laten onderwijzen en opbouwen.

Laten wij luisteren naar de profeten van onze tijd, zodat wij ons zullen richten op de zaken die centraal staan in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.

Uit 'Het einde vanaf het begin kennen', Liahona, mei 2006, p. 44; 'De stem van de profeten is de wereldwijde kerk tot zegen', Liahona, november 2002, p. 12.

'En alle
beiligen die eraan
denken deze woorden te
bewaren en na te komen (...) *zullen gezondheid in hun navel
ontvangen en merg voor hun
beenderen*' (LV 89:18).

Het incident met de warme chocolade

MELANIE MARKS

Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal

Het was koud! Nicole en haar vriendinnen haastten zich naar het drukke café om daar een paar minuutjes op te warmen. Toen ze eenmaal binnen waren, keek Nicole naar het menu.

'Ik neem wat warme chocola', zei ze.

'Ik ook', zei Beth.

Audrey keek naar haar horloge en Heather zei: 'We hebben niet veel tijd. Denk eraan, mijn moeder haalt ons om twee uur op.'

Nicole keek naar de lange rij mensen. Het zou fijn zijn om warm te blijven met een kop warme chocola terwijl de anderen hun laatste kerstinkopen deden. 'Beth en ik komen wel naar de kledingzaak hiernaast', zei ze tegen Heather. 'Dit duurt niet lang.'

Heather en Audrey vertrokken en Beth en Nicole gingen in de rij staan.

'Kijk, ze hebben ook Franse vanille', zei Beth, wijzend op het menu.

Nicole's gezicht klaarde op. 'Lekker! Ik ben gek op warme chocola met Franse vanille.' Maar toen fronste ze, twijfelend. 'Er staat niet *warme chocola* met Franse vanille', zei ze. 'Er staat alleen maar Franse vanille.' Ze beet op haar lip. 'Bestaat er niet ook *koffie* met Franse vanille?'

Beth haalde haar schouders op. Toen het Nicole's beurt was, vroeg ze het voor de zekerheid maar.

'Het is warme chocola', verzekerde de dame achter de toonbank haar.

'Fijn!' zei Nicole. 'Een grote, graag.'

Beth bestelde hetzelfde en ze verlieten het café. Toen ze Heather en Audrey gevonden hadden, rook Nicole aan haar dampende beker. Haar adem stokte. 'Ik denk dat dit *koffie* met Franse vanille is!'

Beth nam een slokje. 'Volgens mij ook. Maar ja. Het is lekker heet. Ik word al lekker warm.'

'Maar het is koffie!'

'Nou, en?'

Nicole zei tegen haar vriendin: 'Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik hoor geen koffie te drinken.'

'Je kunt deze ene keer wel koffie drinken', zei Heather ongeduldig. 'Je hoeft niet elke seconde van de

dag volmaakt te zijn. We vertellen het aan niemand. Kom nou maar mee. We moeten opschieten.'

Nicole zag dat de rij in het café nu nog langer was, terwijl ze niet veel tijd meer over hadden. Maar ze wist wat haar te doen stond: 'Ik ruil dit om voor warme chocola', zei ze vastbesloten. 'Gaan jullie maar vast. We zien elkaar in de speelgoedwinkel.'

Ze liep alleen weg, maar Audrey haalde haar in. 'Ik ga wel met je mee', zei ze. Audrey was ook lid van de kerk.

Toen de meisjes in de rij stonden, zei Audrey: 'Ik ben blij dat je de koffie niet hebt opgedronken.'

Nicole glimlachte. 'Ik ook.'

Toen Nicole aan de mevrouw achter de toonbank uitlegde dat ze in plaats van chocola koffie had gekregen, verontschuldigde de dame zich en ruilde de beker om voor een beker warme chocola. Vervolgens haastten Nicole en Audrey zich door de kou om hun vriendinnen in te halen. Nicole had een warm gevoel van binnen, maar dat kwam niet alleen door de chocola. Ze wist dat ze het goede had gedaan. Ondanks dat haar vriendinnen hadden gezegd dat niemand het ooit te weten zou komen, wist onze hemelse Vader het. En ze was ervan overtuigd dat Hij trots op haar zou zijn. ●

'Onderscheid jezelf van de wereldse meute. (...) Besluit om anders te zijn; dan word je zowel lichamelijk als geestelijk gezegend.'

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Addiction or Freedom', *Ensign*, november 1988, p. 8.

JEZUS HEEFT EENS OP AARDE GELEefd EN IK GELOOF DAT HIJ WEERKOMT

‘Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen,
als gij Hem ten hemel hebt zien varen’ (Handelingen 1:11).

Een werktuig in de handen Gods worden door naastenliefde te betrachten

Kies onder gebed de teksten en leringen uit deze boodschap die aansluiten bij

de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen die ermee verband houden en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Wat is naastenliefde?

President Howard W. Hunter (1907–1995): “Een nieuw gebod geef Ik u”, heeft [de Heiland] gezegd: “dat gij elkander liefhebt; ... hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander” (Johannes 13:34–35). Die liefde die we voor onze broeders en zusters onder de mensenkinderen dienen te hebben, en die Christus voor ieder van ons heeft, heet naastenliefde of “de reine liefde van Christus” (Moroni 7:47). Dat is de liefde die Christus motiveerde om zijn lijden en offer te doorstaan. Het is het toppunt dat de mensenziel kan bereiken en de opperste uiting van het mensenhart. (...)

‘De Heiland heeft ons geboden om elkaar lief te hebben zoals Hij ons heeft liefgehad; onszelf te bekleden met “de band [...] van [...] liefde” (IV 88:125), zoals Hij zelf ook heeft gedaan. Wij worden opgeroepen om onze innerlijke gevoelens te zuiveren, ons hart

te veranderen, onze handelingen en uiterlijk in overeenstemming te brengen met wat wij zeggen te geloven. (...)

‘Wie vervuld is met de liefde van Christus, wil anderen niet dwingen om beter te gaan leven; hij inspireert ze tot een beter leven, ja, hij inspireert ze om als God te worden. Wij moeten anderen in vriendschap de hand reiken. Wij moeten vriendelijker, zachtaardiger, vergevingsgezinder zijn en minder gauw boos worden.’ (‘A More Excellent Way’, *Ensign*, mei 1992, pp. 61–63.)

Hoe kan ik door naastenliefde een werktuig in Gods handen worden?

Ether 12:28: ‘Geloof, hoop en naastenliefde [voeren] tot Mij [...] — de bron van alle gerechtigheid.’

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen:

‘Zien we eenmaal met het gelovige oog dat wij kinderen van een liefhebbende Vader zijn die ons de gave van zijn Zoon heeft gegeven om ons te verlossen, dan ondergaan wij een grote verandering van hart. Dan willen wij “het lied

der verlossende liefde” zingen [Alma 5:26] en stroomt ons hart over van naastenliefde. Wetend dat de liefde Gods “boven alles het begerenswaardigst [is] en het vreugdevolst voor de ziel”, willen wij onze vreugde met andere mensen delen. Wij willen hen dienen en tot zegen zijn.’ (‘Goddelijke eigenschappen aankweken’, *Liabona*, januari 1999, p. 31.)

Anne C. Pingree, tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium:

‘Door naastenliefde, door kleine, eenvoudige daden van liefde, kunnen wij het aanzien van de wereld veranderen, *gezin voor gezin*.

‘Naastenliefde, de reine liefde van de Heiland, is de “hoogste, edelste, krachtigste vorm van liefde” waarvoor we “met alle kracht van [ons] hart tot de Vader bidden.” Ouderling Dallin H. Oaks leert ons dat naastenliefde ‘geen *bandeling* is, maar een *toestand* [die men bereikt].’ Onze dagelijkse daden

van naastenliefde worden niet “in inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God; (...) in [vlezige] tabletten van [ons] hart.” Langzaam maar zeker veranderen die daden van naastenliefde onze aard, ze definiëren ons karakter en uiteindelijk worden we vrouwen die moedig en vol toewijding tot de Heer zeggen: “Hier ben ik, zend mij.” (Zie ‘Naastenliefde: de wereld veranderen, *gezin voor gezin*’, *Liabona*, november 2002, pp. 108–109.) ■

Er zal onder u een verslag worden bijgehouden

Ouderling Marlin K. Jensen van de Zeventig, de huidige kerkhistoricus en -griffier, sprak onlangs met de kerkelijke tijdschriften over het verleden, het heden en de toekomst van deze belangrijke functie.

Waarom leren heiligen der laatste dagen dat het belangrijk is om verslagen bij te houden en informatie over de kerkgeschiedenis te verzamelen en conserveren?

Ouderling Marlin K. Jensen: In de Schriften, en met name in het Boek van Mormon, wordt duidelijk gemaakt dat 'gedenken' een fundamenteel en verlossend beginsel van het evangelie is. Wij houden verslagen bij om ons te helpen gedenken. Het verleden gedenken geeft ons het nodige perspectief als Gods kinderen om geloof te hebben in onze toekomstige bestemming, zodat wij in het heden getrouwer leven.

Op 6 april 1830, de dag waarop De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen werd gesticht, gebod de Heer de profeet Joseph Smith: 'Ziet, er zal onder u een verslag worden bijgehouden' (LV 21:1). Dat is de openbaring waarop de functie van kerkhistoricus en -griffier is gebaseerd.

Op die dag kwam de profeet erachter hoe belangrijk de Heer het vindt dat er een geschiedenis van de kerk wordt bijgehouden. Hij riep Oliver Cowdery als de eerste historicus en griffier van de kerk. In het begin maakte Oliver notulen van vergaderingen en patriarchale zegeningen, hield ledengegevens bij en schreef certificaten van priesterschapsgzeg uit. En hij begon wat men de verhalende geschiedenis van de kerk zou kunnen noemen.

Het bijhouden van verslagen begon met een gebod van God en gaat nog steeds door.

Wat houdt de functie van kerkhistoricus en -griffier in?

Ouderling Jensen: Het werk van de kerkhistoricus

en -griffier bestaat grotendeels uit het bijhouden van verslagen. Het houdt het vergaren en conserveren van bronnen met kerkhistorische gegevens in, het registreren van verordeningen en het verzamelen van notulen. De rollen van historicus en griffier vullen elkaar aan en zijn soms zelfs moeilijk van elkaar te onderscheiden. Ik denk dat er daarom in de begintijd van de kerk soms een griffier werd aangesteld en soms een historicus, en dat die rollen daarom onlangs in één roeping zijn gecombineerd.

Wat is het doel van het optekenen van de kerkgeschiedenis en onderwijzen erin?

Ouderling Jensen: Het primaire doel van de kerkgeschiedenis is de kerkleden te helpen om hun geloof in Jezus Christus te sterken en zich aan hun heilige verbonden te houden. Bij het bereiken van dat doel, laten we ons leiden door deze drie voornaamste overwegingen:

Ten eerste streven we ernaar te getuigen van de fundamentele waarheden van de herstelling, en die te verdedigen.

Tegenoverliggende pagina: Oliver Cowdery was de eerste griffier van de kerk. Onder: Enkele pagina's van het originele, handgeschreven manuscript van de Leer en Verbonden.

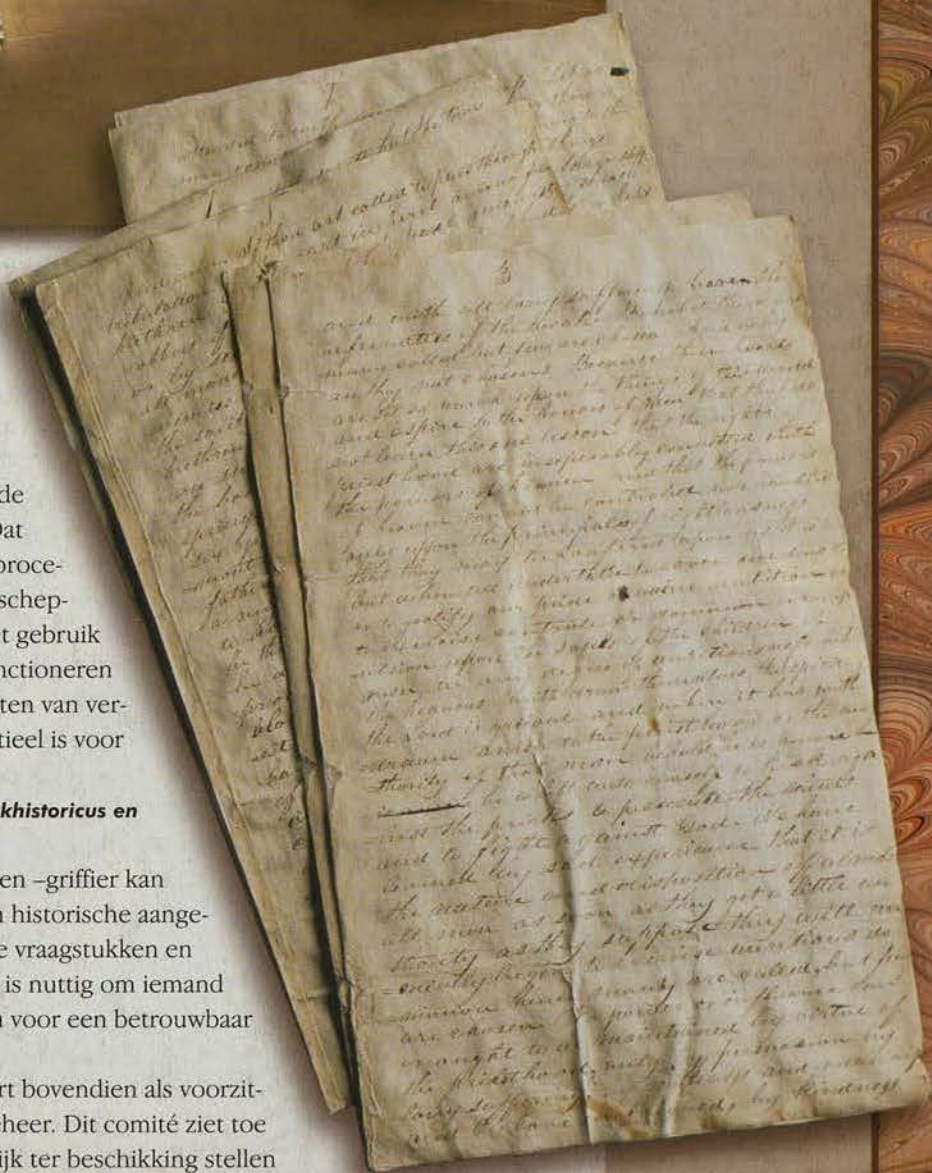
Ten tweede willen wij kerkleden helpen om eraan te denken welke grootse dingen God voor zijn kinderen heeft gedaan.

Ten derde hebben we een schriftuurlijke opdracht om mede de geopenbaarde orde van Gods koninkrijk te bewaren. Dat omvat de openbaringen, documenten, procedures, processen en patronen die orde scheppen en continuïteit waarborgen voor het gebruik van priesterschapssleutels, het juiste functioneren van priesterschapsquorums, het verrichten van verordeningen, enzovoorts — al wat essentieel is voor ons heil.

Wat heeft de kerk nog meer aan de kerkhistoricus en -griffier?

Ouderling Jensen: De kerkhistoricus en -griffier kan een gezaghebbende stem laten horen in historische aangelegenheden. Er zijn altijd wel historische vraagstukken en soms zelfs historische strijdpunten. Het is nuttig om iemand te hebben tot wie men zich kan wenden voor een betrouwbaar antwoord.

De kerkhistoricus en -griffier fungeert bovendien als voorzitter van het kerkelijk comité verslagenbeheer. Dit comité ziet toe op het aanmaken, beheren en uiteindelijk ter beschikking stellen

KOM MEER TE WETEN OVER DE KERKGESCHIEDENIS

Door het internet is de kerkgeschiedenis makkelijker toegankelijk dan ooit tevoren. Hier volgen enkele informatiebronnen die in het Engels beschikbaar zijn op de website over de kerkgeschiedenis — www.lds.org/churchhistory:

• De website over Joseph Smith, met een overzicht van het leven en de zending van de profeet. U vindt er onder meer historische foto's en documenten.

• Mormon Pioneer Overland Travel (1847–1868), een doorzoekbare database met gegevens van personen en groepen die naar Utah trokken.

• Historische plekken — hier is de locatie te zien, alsmede afbeeldingen en een korte geschiedenis van de belangrijkste plekken.

• Museum voor kerkgeschiedenis en kunst — hier zijn kunst- en andere voorwerpen te zien die de geschiedenis van de kerk en haar leden documenteren.

van alle kerkelijke verslagen — zowel de kerkelijke als de zakelijke — over de hele wereld.

Onder de essentieelste en heiligste verslagen bevinden zich de documenten die een bewijs vormen van verrichte tempelverordeningen. Die worden geconserveerd omdat ze deel uitmaken van wat naar mijn mening het boek is dat 'alleszins aannemelijk zal zijn' (IV 128:24). De leden kunnen erop vertrouwen dat alle verslagen, inclusief die van hun tempelverordeningen, veilig zijn.

In hoeverre gebruikt de kerk technologie om het werk van de historicus en zijn kantoor te bevorderen?

Ouderling Jensen: Ik werk samen met de afdeling kerk- en familiegeschiedenis, die de essentiële kerkhistorische materialen vergaart en conserveert. Wij zijn een technisch plan aan het opzetten waardoor we beter in staat zullen zijn om de kerkhistorische gegevens te vergaren, conserveren en ter beschikking te stellen aan kerkleden over de hele wereld. Uiteraard zal het internet in toenemende mate een belangrijke rol spelen in onze bezigheden.

De boeken, documenten, artefacten, historische plekken en afbeeldingen die wij in de loop der jaren hebben verzameld, zijn in zekere zin de 'kroonjuwelen' van de kerkgeschiedenis. Wij voelen een verplichting om ze op goedgekeurde, gepaste wijzen te delen met leden overal. Voor leden die via het internet een originele pagina uit het drukkersmanuscript van het Boek van Mormon bekijken of een virtuele rondleiding krijgen door de bovenkamer van de blokhut van de familie Smith waar Moroni aan de jonge Joseph Smith verscheen, zijn dat geloofsversterkende ervaringen waardoor zij zich verbonden gaan voelen met ons verleden.

De technologie zal ons ook beter in staat stellen om plaatselijke leiders, administrateurs en anderen te trainen en te helpen die verantwoordelijk zijn voor het samenstellen van de jaarlijkse geschiedenis van ring, wijk en zedingsgebied. En met behulp van technologie zullen er historische gegevens makkelijker van en naar de hoofdzetel van de kerk stromen.

Hoe kan de kerkgeschiedenis een erfdeel worden voor ons allen, of we nu nieuwe leden zijn of deel uitmaken van generaties in de kerk?

Ouderling Jensen: Iemand heeft eens gezegd dat een volk niet grootser kan zijn dan zijn verhalen. De

kerkgeschiedenis begint met het boeiende relaas van Joseph Smith en zijn zoektocht naar de ware kerk. Als we Josephs relaas geloven, maken wij deel uit van een groot aantal gelovigen die hun leven veranderen door het herstelde evangelie aan te nemen. Deze ervaring wordt een uiterst belangrijk onderdeel van ons gezamenlijke kerkelijke erfgoed. Het verklaart ook deels waarom de geschiedenis van het begin van de kerk zo essentieel is voor het bestaan, de levensvatbaarheid en de verdere groei van de kerk.

Maar er zijn ook andere geweldige verhalen in onze geschiedenis die het waard zijn om te leren kennen en te vertellen in de kerk en thuis. De lessen van Kirtland, de beproevingen van Missouri, de triomfen en uiteindelijke

verdrijving van de heiligen uit Nauvoo, en de westwaartse trek van de pioniers zijn verhalen die heiligen der laatste dagen in alle landen en in alle talen inspireren. Maar er zijn net zulke ontroerende verhalen over de opkomst en voortgang van de kerk en de uitwerking die het evangelie heeft op het leven van gewone leden in elk land waar het herstelde evangelie voet aan de grond krijgt. Die verhalen moeten goed opgetekend en geconserveerd worden.

De relatie tussen kerk- en familiegeschiedenis is het ook waard om eens naar te kijken. Het bestuderen van de een zal meestal leiden tot het bestuderen van de ander. Veel van de mooiste verhalen van de kerk staan in individuele en familiegeschiedenissen en maken deel uit van ons persoonlijke en familie-erfgoed.

In de bergen ten zuiden van Salt Lake City bevindt de documentenkuis zich in een granietberg. De kuis bevat microfilmkopieën van een groot deel van onze kerk- en familiehistorische gegevens. Inzet: Architectentekening van de nieuwe bibliotheek voor kerkgeschiedenis, te voltooien in de zomer van 2009.

Net als tegenwoordig hielden profeten in de oudheid ook een verslag van hun geschiedenis bij. Onder: Een replica van de platen met het Boek van Mormon.

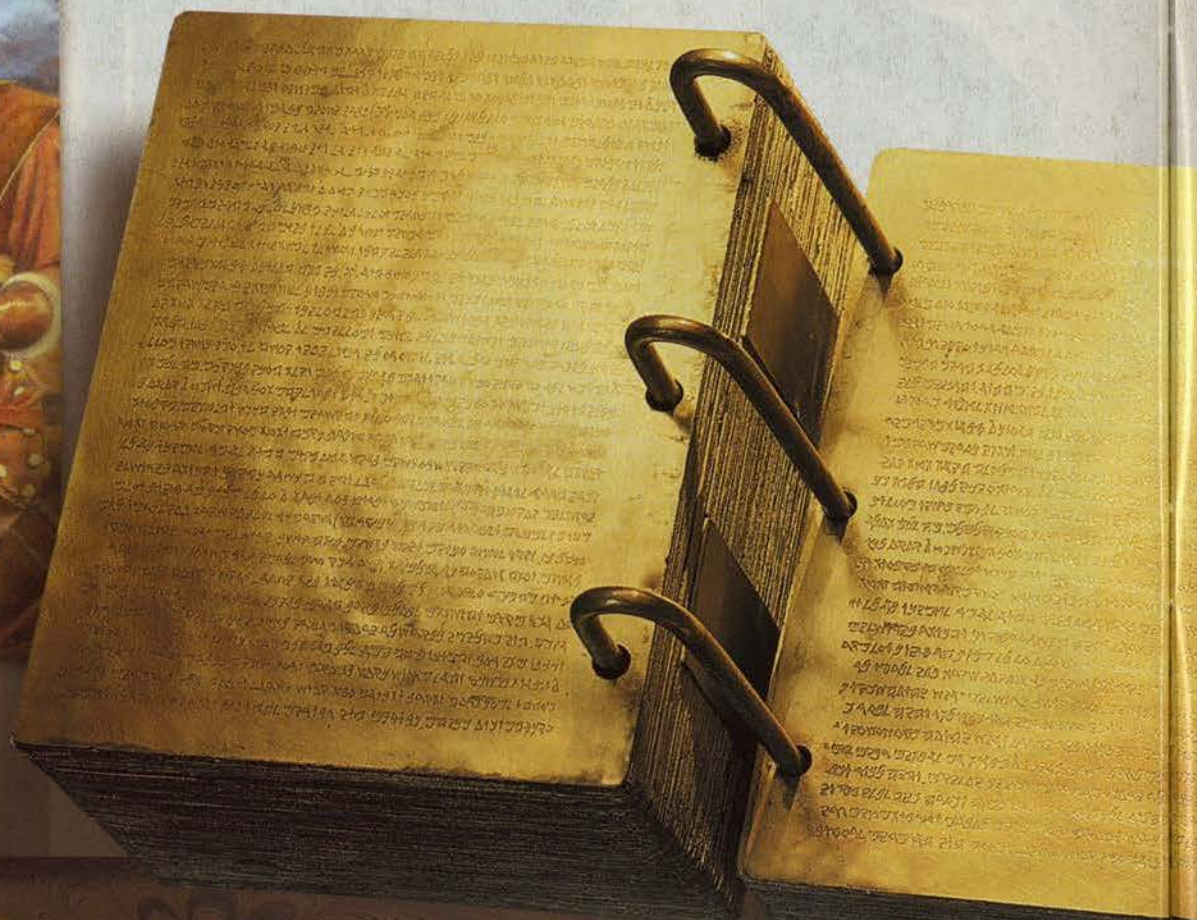
En verder moeten we er ook aan denken dat we meer moeten doen dan een geschiedenisboek lezen om een erfgoed aan kerkgeschiedenis te krijgen. Ga eens naar een historische plek, bezoek een museum met historische voorwerpen, ga naar een familiereünie of houd een dagboek bij. De sleutel voor ieder is dat hij persoonlijk betrokken raakt bij een of ander aspect van het verleden.

Wat heeft tot nu toe voor uzelf het meest betekend in uw werk als kerkhistoricus en -griffier?

Ouderling Jensen: Ik ben gaan inzien dat de Schriften een heilige geschiedenis bevatten. De profeten die voor ons schreven, namen toespraken en leringen in hun historische relaas op. Het Boek van Mormon, bijvoorbeeld, begint met het verhaal van Lehi en zijn familie. Het is Schriftuur, maar het is

tevens een verhalende geschiedenis. Het Boek van Mormon is het beste historische geschrift dat we bezitten. Het is tevens het beste voorbeeld van de relatie tussen geschiedenis en leer. Ik ben de krachtige gezamenlijke uitwerking van Schriftuur en geschiedenis gaan waarderen en begrijpen.

Ik heb een getuigenis gekregen dat God alles voor ogen heeft: verleden, heden en toekomst. Dat komt volkomen overeen met de schriftuurlijke definitie van waarheid, namelijk 'kennis van dingen zoals ze zijn, en zoals ze waren, en zoals ze zullen zijn' (IV 93:24). Wij leven in het heden. Wij kunnen de toekomst niet zien, maar het verleden staat ons ter beschikking — als het geconserveerd is. Ons verleden kan ons een inzicht en fundament geven dat we op geen enkele andere wijze kunnen krijgen. Of het nu de

geschiedenis van onze grootvader is of de geschiedenis van de profeet Joseph Smith, de geschiedenis van de beproevingen van pioniers van de kerk in de begintijd van de kerk of de geschiedenis van militairen die lid waren van onze kerk tijdens de Tweede Wereldoorlog — de lessen uit het verleden kunnen ons helpen om te gaan met ons heden en ze geven ons hoop voor de toekomst.

Ik ben de profeet Joseph Smith meer gaan waarderen dan ooit tevoren, vanwege zijn enorme prestaties als de profeet die in deze bedeling het fundament voor de kerk heeft gelegd.

Van alles wat ik ben gaan koesteren, denk ik dat het belangrijkste is: de overtuiging dat als we oprecht van hart zijn en verlangen God te leren kennen, we Hem inderdaad kunnen leren kennen, en we ons verantwoordelijk gaan voelen tegenover Hem. Dat hebben we te danken aan de profeet Joseph Smith en het voorbeeld dat hij ons heeft gegeven. Hij gaf dat voorbeeld, hij onderwees hierin, en hij hield ons de belofte voor dat ook wij Christus kunnen leren kennen. Dat is van onschatbare waarde voor mij. ■

LOPENDE PROJECTEN DIE VAN BELANG ZIJN

Documenten van Joseph Smith

Ouderling Jensen:

Ik vind de documenten van Joseph Smith het belangrijkste project waar we momenteel aan werken. Het is een kolossaal werk dat jaren in beslag neemt, want we vergaren alle documenten die de profeet Joseph Smith schreef of liet schrijven, of

die hij ontving, alsmede al zijn toespraken, de correspondentie die hij ontving, de juridische kwesties waarbij hij betrokken was en alle openbaring die hij kreeg. We zijn van plan om al die documenten in een serie publicaties uit te geven.

De dagboeken van Joseph Smith

De zeven dagboeken van de profeet Joseph Smith behoren tot de belangrijkste documenten die ons begrip voor hem en voor de groei van de kerk in zijn tijd vergroten.

MARK ASHURST-McGEE EN ALEX SMITH

Redacteuren van de nieuwe serie dagboeken van Joseph Smith met de titel *Joseph Smith Papers* waar de afdeling kerk- en familiegeschiedenis momenteel aan werkt. In de loop van de komende jaren gaat de afdeling alle brieven, dagboeken, geschiedenissen, openbaringen en andere documenten van Joseph Smith publiceren.

De profeet Joseph Smith kocht zijn eerste dagboek op 27 november 1832, waarschijnlijk als gevolg van een openbaring die hij die dag had ontvangen waaruit bleek dat het noodzakelijk was om verslagen bij te houden in de kerk. Het was een klein pocketboekje met 104 pagina's dat hij 'notitieboekje' noemde.

De eerste woorden die hij erin schreef, waren een uiting van zijn oprechte bedoeling 'om een nauwkeurig verslag bij te houden van alles wat [hij] waarnam.' Maar Joseph Smith ging het gesproken woord beter af en hij uitte dan ook zijn frustraties over zijn beperkte schrijfvaardigheid.¹ Als gevolg daarvan waren er wel periodes dat hij zijn dagboek goed bijhield, maar er vielen ook gaten in van maanden en zelfs jaren dat hij niets schreef. Maar hij ging er toch telkens weer mee verder of liet anderen namens hem schrijven. Uiteindelijk slaagde hij er met de hulp van zijn getrouwe secretaris ouderling Willard Richards in om regelmatig een dagboek bij te houden.

De serie dagboeken die door en namens de profeet zijn geschreven, bevatten de originele teksten van een aantal

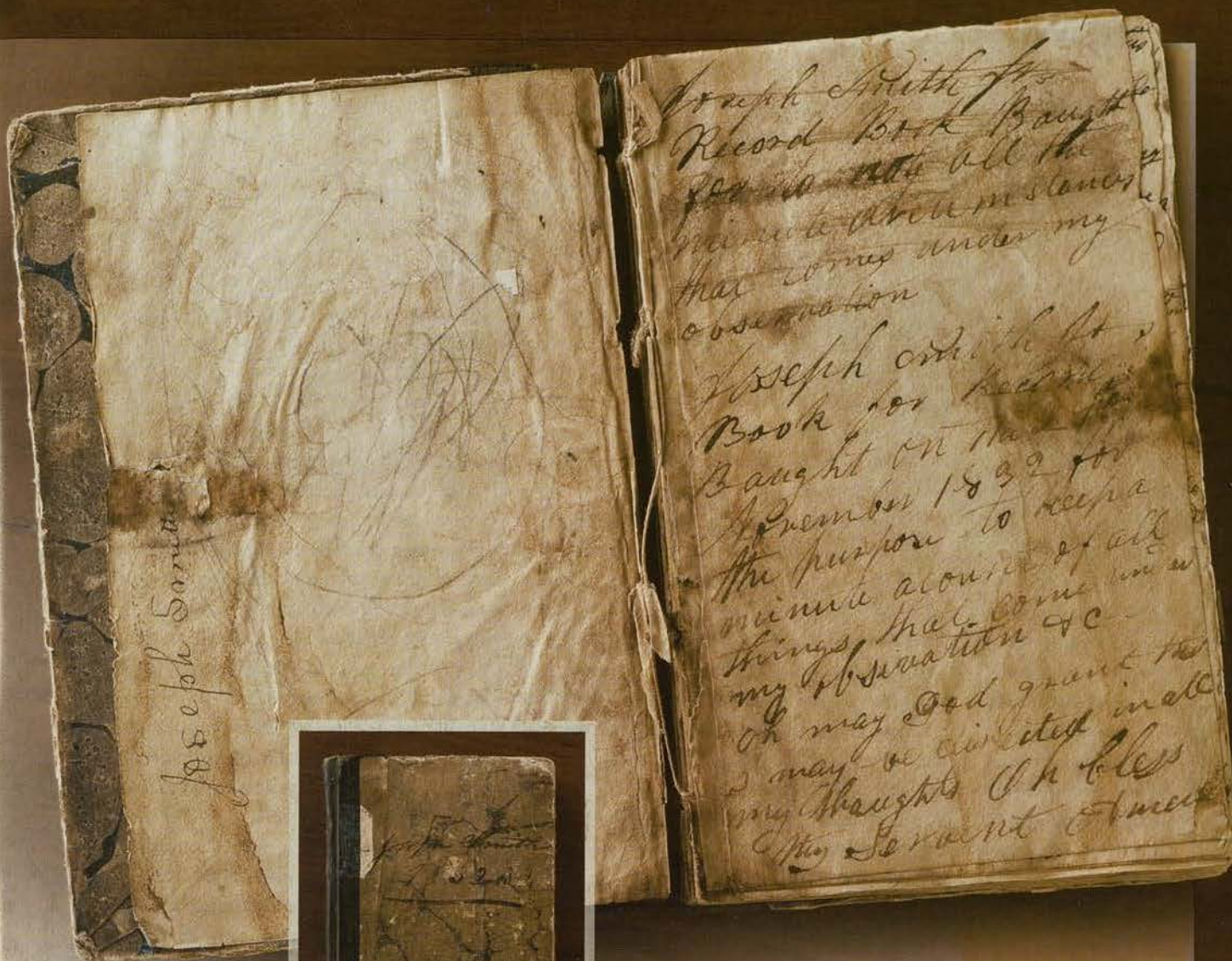
openbaringen. Bovendien verschaffen ze ons gedetailleerde verslagen van enkele toespraken van hem. Ze behoren tot de belangrijkste documenten die ons begrip voor hem en voor de groei van de kerk in zijn tijd vergroten.

Hierna volgt een korte beschrijving van elk van de zeven dagboeken van de profeet en informatie over enkele secretarissen die hem hielpen om ze bij te houden.

Eerste dagboek uit Ohio: 1832-1834

De profeet Joseph hield zijn dagboek de eerste negen dagen getrouw bij, maar stopte toen bijna tien maanden lang. Hij ging er in oktober 1833 weer mee verder, toen hij van huis ging voor een evangelisatiezending naar Canada. Wat hij in zijn dagboek schreef tijdens deze zending geeft een goed beeld van zijn oprechtheid en van de geestelijke en emotionele karakteristieken van zijn persoonlijkheid. Joseph schreef bijvoorbeeld op 12 oktober: 'Ik voel me erg prettig. De Heer is met ons, maar [ik] maak me erg zorgen over mijn gezin.' Later die dag kreeg hij een openbaring waarin Sidney Rigdon en hem verzekerd werd dat hun gezinnen het goed maakten (zie IV 100:1). Na zijn terugkeer naar Kirtland (Ohio) op 4 november 1833 dicteerde Joseph een dagboeknotitie aan Oliver Cowdery, de tweede ouderling van de kerk: 'Trof mijn gezin in goede gezondheid aan, zoals de Heer beloofd had, en ik ben zijn heilige naam dankbaar voor die zegeningen.'

Na korte tijd wendde hij zich tot andere secretarissen om hem te helpen. Naast Oliver Cowdery, die al als secretaris optrad, deed de profeet een beroep op de ouderlingen Sidney Rigdon en Frederick G. Williams, zijn raadgevers in het Eerste Presidium. In maart 1834, toen hij op een andere zending was, vroeg Joseph Smith zijn reisgezel, ouderling Parley P. Pratt, om

hem te helpen met het dagboek.

Niet alle notities verschijnen in chronologische volgorde. Joseph greep verscheidene malen terug op gebeurtenissen die al plaats hadden gevonden. Hij gebruikte het dagboek bovendien om financiële overzichten en andere notities te maken, die we dan ook tussen de gewone dagboeknotities door vinden.

Tussen eind februari en april 1834 is er het trouwst in geschreven. In die periode was de profeet geld aan het inzamelen en hulp aan het rekruteren voor de heiligen die in Jackson County (Missouri) van huis en haard waren verdreven.

Boven: de eerste pagina van Joseph Smiths eerste dagboek uit Ohio. Inzet: Voorzijde van dit dagboek, met de handtekening van de profeet. Kaart: Het eerste en tweede dagboek van de profeet zijn geschreven in Kirtland (Ohio). Het derde en vierde zijn geschreven in Far West (Missouri). Het vijfde, zesde en zevende zijn geschreven in Nauvoo (Illinois).

Het tweede dagboek van de profeet uit Ohio (boven) bevat een historisch verslag van Joseph Smiths eerste visioen (onder) en een verslag van de overdracht van priesterschapssleutels door Mozes, Elias en Elia in de Kirtlandtempel op 3 april 1836 (tegenoverliggende pagina).

Tweede dagboek uit Ohio: 1835-1836

Het tweede dagboek van de profeet was een middelgroot grootboek van 220 pagina's en heette 'schetsboek'. Het bevat Josephs activiteiten in en rond Kirtland vanaf eind september 1835 tot en met begin april 1836. Joseph en Oliver begonnen het verslag en gaven het daarna al snel in handen van Frederick G. Williams. Maar spoedig daarna vroeg de profeet Warren Parrish om als fulltimesecretaris op te treden.

Hoewel Warren het meeste in het dagboek schreef, dicteerde Joseph Smith het over het algemeen aan hem. De gedicteerde notities zijn over het algemeen veel langer dan de notities die Joseph zelf maakte. En, hoewel ze wat minder persoonlijk zijn, dragen de gedicteerde notities nog altijd de kenmerken van Joseph Smiths stijl. De aantekeningen van Warren Parrish en de andere secretarissen behandelen elke dag in de periode die het dagboek beslaat.

Dit tweede dagboek bevat een verslag van Josephs eerste visioen waarbij God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, in een bos vlakbij zijn woning aan Joseph verschenen. Ook de verschijningen van de engel Moroni aan Joseph Smith in 1823 zijn erin beschreven. Het dagboek maakt gewag van de aanvankelijke pogingen van de profeet om het boek Abraham te vertalen. Van groot theologisch belang is het visioen van 21 januari 1836 over het celestiale koninkrijk der hemelen en de openbaring dat 'allen die gestorven zijn zonder kennis van dit evangelie, maar het aangenomen zouden hebben indien zij langer hadden mogen blijven, zullen erfgenaam zijn van het celestiale koninkrijk van God' (IV 137:7). Het visioen is een voorafschaduw van de leer aangaande de verlossing der doden door plaatsvervangende verordeningen.

De meeste aandacht in dit dagboek gaat naar de voorbereiding op de plechtige samenkomst drie dagen na de inwijding van

de Kirtlandtempel. Daarbij zouden de functionarissen van de kerk 'met macht uit den hoge [worden] begiftigd' (IV 105:11) om het evangelie over de hele aarde te verkondigen. Daar moesten de ambtsdragers van het priesterschap op voorbereid worden. Het dagboek vermeldt verschillende raadsvergaderingen en besloten bijeenkomsten die werden gehouden om harmonie onder de broeders te bereiken en onderlinge geschillen op te lossen.

De profeet besteedde veel tijd aan het reorganiseren van priesterschapsquorums en -raden zodat ze voor de plechtige samenkomst correct georganiseerd zouden zijn. Hij stond erop dat de broeders instructie ontvingen in de school der ouderlingen en de daaraan verbonden Hebreeuwse school. Het dagboek vertelt over Josephs enthousiaste en toegewijde studie van de Hebreeuwse taal in deze periode. De lezer volgt de inzet van de profeet in deze en het relaas besluit met een beschrijving van de inwijding van de tempel, de plechtige samenkomst en de zondagbijeenkomst van 3 april 1836. Op die paasochtend verscheen de herrezen Christus aan de profeet Joseph Smith en ouderling Oliver Cowdery. Vervolgens verschenen ook Mozes, Elias en Elia, die de profeet Joseph en Oliver Cowdery priesterschapssleutels verleenden. Deze notitie is nu te vinden in Leer en Verbonden 110.

Eerste dagboek uit Missouri: maart — september 1838

Het eerste dagboek van Joseph Smith uit Missouri is geschreven op 69 pagina's van een groot boek. In dit boek, en in de resterende dagboeken, liet Joseph zijn secretarissen zelfstandig schrijven over zijn activiteiten. Hoewel Joseph Smiths persoonlijke betrokkenheid bij de dagboeken daardoor minder werd, biedt de visie van de verschillende secretarissen een perspectief op het leven van de profeet dat we anders niet zouden hebben.

Dit dagboek begint met een terugblik — kennelijk gedicteerd door Joseph Smith — op zijn aankomst in de kerkgemeenschap te Far West, in Caldwell County (Missouri). Hij was de door afvalligheid en wettelijke vervolging gevaarlijk geworden omgeving van Kirtland ontvlucht na het bankroet van de Kirtland Safety Society.

De notities daarna bestaan echter uit brieven, openbaringen en andere documenten die in het dagboek zijn overgenomen met weinig of geen verhalende tekst om het verband aan te geven. Dit dagboek werd 'Het geschriftenboek' genoemd, waarmee men blijkbaar wilde aangeven dat het een verzamelwerk was met verschillende 'geschriften' of geschreven teksten.² De meeste brieven en andere teksten die zijn opgenomen in april 1838 documenteren de gebeurtenissen die leidden tot de excommunicatie van kerkleiders Oliver Cowdery en David Whitmer.

Afgezien van één openbaring, is het hele dagboek geschreven door de algemeen secretaris en griffier van de kerk, George Robinson. Toen broeder Robinson klaar was met het documenteren van voorbije gebeurtenissen, begon hij met het bijhouden van de gebeurtenissen van dag tot dag. Inmiddels was broeder Robinson aangewezen als secretaris van het Eerste Presidium, en het dagboek

gaat daardoor niet meer uitsluitend over de profeet, maar ook over zijn raadgevers: Sidney Rigdon en Hyrum Smith.

Tussen april en juni 1838 hield broeder Robinson geregeld het dagboek bij en noteerde hij de plannen van het Eerste Presidium voor de kerkgemeenschap in Adam-ondi-Ahman, in de aangrenzende Daviess County. Broeder Robinson tekende ook een aantal openbaringen van de profeet op, waaronder de openbaring over de tiende (zie IV 119).

Van eind juli tot en met begin september is er consequent en gedetailleerd in geschreven. Deze notities documenteren het begin van de gewelddadige vervolging van de heiligen in het noordwesten van Missouri. Op 2 september 1838 beschrijft George Robinson de sfeer in het gebied als volgt: 'Dit lijkt te veel op de heerschappij van het gepeupel; het voorspelt kwade bedoelingen; het hele noorden van Missouri is in opschudding en verwarring.' Aan het eind van dit dagboek beginnen de heiligen der laatste dagen uit Far West en andere delen van Caldwell County naar het noorden van Missouri te trekken om hun medeleden in Daviess County tegen gewapende burgers te beschermen.

Tweede dagboek uit Missouri: september — oktober 1838

Secretaris James Mulholland was een van de vele kostgangers die de profeet in de loop der jaren in huis had. Hij hield het tweede Missouridagboek van de profeet bij op drie pagina's van een met de hand gemaakt boekje. De notities beslaan slechts één maand, van begin september tot en met begin oktober. Het dagboek, dat 'Memorandum enzovoort' getiteld is, bestaat uit korte notities over het komen en gaan van Joseph Smith, waarbij diens activiteiten vaak tot op het halve uur zijn te volgen. Dit dagboek is geschreven in een periode van toenemende conflicten in Missouri. De profeet heeft er misschien wel opdracht toe gegeven om het bij te houden zodat hij eventueel voor een rechtbank zou kunnen staven waar hij dagelijks te vinden was.

James Mulholland was niet op de hoogte van de bedoelingen en activiteiten van de profeet, zoals George Robinson, secretaris van het Eerste Presidium. De laatste notitie, gedateerd 5 oktober 1838, besluit met de woorden: 'Heb hem de hele middag niet gezien. Heb begrepen dat hij van huis gegaan is.' In feite was Joseph Smith naar De Witt County (Missouri) gegaan om de heiligen te helpen die door gewapende burgers belaagd waren.

Onder: Het eerste dagboek van de profeet uit Illinois was een met de hand gemaakt 'notitieboekje' met vijftien pagina's, hier afgebeeld met een replica van een met de hand gemaakte veren pen.

Eerste dagboek uit Illinois: 1839

Na een slopende winterse gevangenschap in Liberty, werd het de profeet Joseph en zijn medegevangenen toegestaan om elders berecht te worden. Maar, waarschijnlijk om de staat de publiciteit van een rechtszaak te besparen, lieten de bewakers hun gevangenen onderweg naar de andere rechtbank ontsnappen. Op 22 april 1839 staken ze de Mississippi over naar Illinois, waar ze zich voegden bij de heiligen uit Missouri, die daar vriendelijk waren opgevangen door de inwoners van het plaatsje Quincy. Diezelfde dag nog nam de profeet James Mulholland in dienst om opnieuw een dagboek voor hem bij te houden. Van april tot oktober 1839 tekende broeder Mulholland de activiteiten van de profeet op in vijftien pagina's van een handgemaakt boekje dat 'Notulenboek' getiteld was.

Het dagboek gaat nogmaals terug in de tijd om te vertellen hoe de profeet de heiligen vergaderde en het koninkrijk Gods opbouwde. Hij kocht grond aan in Commerce, bij de rivier, en gaf de heiligen opdracht om daar naartoe te verhuizen. Hoewel het gebied geplaagd werd door malariamuggen, begonnen de heiligen de moerassige laaglanden droog te leggen en maakten ze van Commerce een prachtige stad, die ze later Nauvoo noemden.

Eind oktober 1839 verliet Joseph Smith Illinois om in Washington D.C. de federale overheid steun en schadeloosstelling te vragen voor wat de heiligen der laatste dagen in Missouri was aangedaan. Twee weken voordat Joseph vertrok, stopte James Mulholland met het bijhouden van het dagboek. Dat deed hij misschien omdat hij, zoals zo vele anderen, ziek was geworden — hij had waarschijnlijk malaria. Hij overleed toen de profeet weg was.

Tweede dagboek uit Illinois: 1841-1842

In december 1841, enkele maanden na zijn terugkeer van een zending in

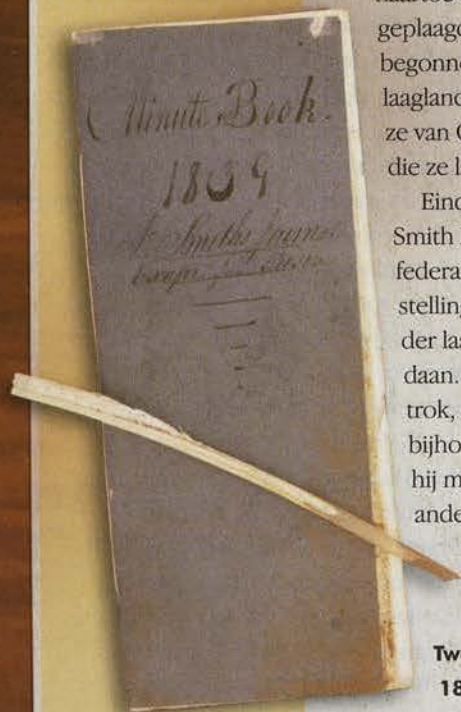
Engeland, begon ouderling Willard Richards aan het langste en meest consequent bijgehouden dagboek over het leven van de profeet. Dit dagboek, en het daaropvolgende dagboek uit Illinois, bevat notities voor vrijwel elke dag van half december 1841 tot aan de dood van de profeet in juni 1844. Ouderling Richards begon dit dagboek te schrijven in een groot boek dat de titel 'Het boek van de wet van de Heer' kreeg. Dit verslag lijkt te zijn gemaakt om te voldoen aan de opdracht 'een geschiedenis en een algemeen kerkverslag bij te houden van alle dingen die er in Zion plaatsvinden, en van allen die bezittingen toegewijden' (LV 85:1). Transcripties van enkele openbaringen gaan vooraf aan 89 pagina's dagboeknotities, afgewisseld met verslagen van talrijke schenkingen aan de kerk.

Dit dagboek beschrijft veel belangrijke gebeurtenissen in het leven van de profeet, zoals de oprichting van de zustershulpvereniging en de bouw van de Nauvootempel. De notities beschrijven Josephs activiteiten als president van de kerk, burgemeester, winkelier, hoofdrechtter, krantenredacteur, bevelvoerend officier van het Nauvoo Legion, en andere functies. De dagboeknotities bevatten bovendien openbaringen, verslagen van rechtszaken en correspondentie met Josephs vrouw Emma, en andere mensen.

In juni 1842, toen Willard Richards naar Massachusetts ging om zijn gezin naar Nauvoo te verhuizen, droeg hij dit dagboek over aan William Clayton. Broeder Clayton hield de rest van het dagboek en het verslag van de donaties bij, met periodieke hulp van Eliza R. Snow en een niet nader genoemde secretaris. De laatste notities betreffen de gebeurtenissen van 20 december 1842.

Derde dagboek uit Illinois: 1842-1844

Hoewel de helft van de pagina's in het vorige dagboek nog onbeschreven was, werd er op 21 december 1842 begonnen met een nieuw dagboek, dat de titel 'President Joseph Smiths dagboek' kreeg. Willard Richards was weer de secretaris die

Boven: Het derde dagboek uit Illinois is een set van vier delen van de hand van ouderling Willard Richards, zijn secretaris. Er wordt aangenomen dat het bureautje en de schrijfdoo's die hier zijn afgebeeld, afkomstig zijn uit het huis van de familie Smith in Nauvoo.

Inzet: Deze dagboeknotitie van 6 april 1843 maakt melding van de eerste dag van een kerkconferentie in Nauvoo.

het bijhield. Het resultaat was een dagboek met 1045 pagina's, verdeeld over vier delen. Het bevat notities van bijna alle dagen tot en met 22 juni 1844 — slechts vijf dagen voordat de profeet en zijn broer Hyrum werden vermoord.

De dagboeknotities dragen het stempel van de secretaris, ouderling Richards, maar ze geven de persoonlijkheid en het karakter van de profeet weer op manieren die Joseph zelf niet gebruikt zou hebben als hij over zichzelf had geschreven. De notities variëren van luchthartige anekdotes tot gedetailleerde verslagen van rechtszaken die Joseph Smith presideerde in de rechtbank van Nauvoo. Dit brede scala aan informatie stelt ons in staat de profeet Joseph Smith beter te begrijpen. Sommige notities geven ons zelfs inzicht in wat hij verwachtte van het bijhouden van zijn dagboek. Een voorbeeld: op 4 maart 1843 zei de profeet tegen ouderling Richards: 'Er is één opzicht waarin u als historicus tekortschiet: u noemt de omgeving, het weer en dergelijke niet.' Het feit dat Joseph het dagboek

Thursday, April 6, 1843
The first day of the Jubilee
of the church of Jesus Christ of
Latter day saints, a special con-
ference assembled on the platform of
the temple on floor of the basement
at 10 o'clock A.M. the sun shone
clearly & was very warm & pleasant.

doornam, hoewel dat niet regelmatig was, geeft aan dat hij belang hechtte aan het verschaffen van een historische context aan de gebeurtenissen in zijn leven en de begintijd van de kerk.

Hoewel de inzet van de profeet om een dagboek bij te houden van zijn kerkelijk en zijn privéleven pieken en dalen kende, slaagde hij er, met de hulp van anderen, uiteindelijk in om regelmatig bij te houden wat hij deed. Zijn dagboeken zijn niet alleen de grondslag voor het begin van de kerkgeschiedenis, maar zijn voor ons ook een voorbeeld van het belang dat een verslag van ons eigen leven kan hebben voor onze nakomelingen. ■

De dagboeken zijn in het bezit van de bibliotheek voor kerkgeschiedenis in Salt Lake City (Utah, V.S.).

NOTEN

1. Zie bijvoorbeeld de brief van Joseph Smith uit Greenville (Indiana) aan Emma Smith te Kirtland (Ohio), 6 juni 1832, Chicago Historical Society, Chicago (Illinois); de brief van Joseph Smith uit Kirtland (Ohio) aan William W. Phelps te Independence (Missouri), 27 november 1832, Joseph Smith Letterbook 1, pp. 1-4, bibliotheek voor kerkgeschiedenis, Salt Lake City (Utah).
2. 'Scriptory' betekent over het algemeen 'heilige geschrift', maar hier is een ruimere, algemene betekenis aangehouden. Zie Van Dale Groot woordenboek Engels-Nederlands [1997], lemma 'scriptory'.

Profeet op aarde

om eerbied te tonen. Dat was nieuw voor hem. Hij knielde om zijn eerste individuele gebed tot zijn hemelse Vader uit te spreken.

Hoewel het nieuws aangaande de profeten goed aanvoelde voor mijn vader en hij zich prettig voelde na zijn gebed, besloot hij om nog niet meteen naar de zendelingen te luisteren.

Al gauw werd besloten dat hij met zijn broer bij hun stiefgrootouders zou gaan wonen, en zij waren lid van de kerk. Op zondag ging de familie naar hun zondagsbijeenkomsten, maar mijn vader bleef elke vrijdagavond en zaterdagochtend naar de synagoge gaan om de joodse sabbat in acht te nemen.

Maar hij begon wél met zijn broer naar de wekelijkse activiteitenavond van de kerk te gaan. En toen de kerk in Zuid-Afrika met seminarie begon, ging hij daar ook heen. Daar leerde hij over het Boek van Mormon. De eerste niet-Hebreeuwse schrifttekst die hij uit het hoofd leerde, was 1 Nephi 3:7: 'Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat

zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt.'

De zendelingen bezochten hem elke week ijverig en na een tijdje begon hij naast zijn synagogebezoek ook naar de avondmaalsdienst te gaan. Toen hij uiteindelijk een getuigenis van Jezus Christus als de Messias begon te krijgen, besloot hij de zendelingenlessen te volgen. Mijn vader liet zich dopen op kerstdag 1973 — de eerste keer dat hij de geboorte van de Heiland vierde.

Door mijn vaders reis naar de waarheid heb ik een bredere visie op het evangelie gekregen en is mijn getuigenis van de profeten onderdeel van mijn eigen getuigenis geworden. Tegenwoordig draag ik een halskettinkje met een kleine davidsster om aan te geven dat ik trots ben op mijn band met het Joodse erfgoed. Maar het is ook een teken van geloof. Want omdat mijn vader als jonge tiener geloof had in profeten, ben ik ook gezegend met zo'n geloof.

Ik weet dat president Gordon B. Hinckley in onze tijd een profeet is net als Mozes, en ik ben daar erg dankbaar voor! De hemelen zijn inderdaad open. En door openbaring wordt de communicatie met onze hemelse Vader net als vanouds voortgezet. ■

Vraag en antwoord

'Hoe kan ik mijn getuigenis zodanig versterken dat ik het evangelie trouw blijf?'

LIAHONA

Je getuigenis wordt gesterkt als de Heilige Geest tot je getuigt van geestelijke waarheden. Hier volgen enkele manieren om de Heilige Geest uit te nodigen tot je te getuigen:

Ten eerste: studeer dagelijks in de Schriften. In plaats van elke avond je ogen een kwartier langer open te houden om de Schriften te lezen, vergast je echt aan het woord van Christus. Naarmate je meer studeert en overpeinst, krijg je meer begrip en voel je de Heilige Geest, wat je getuigenis sterkt.

Leef zo dat je altijd de Geest bij je kunt hebben. Als je goed genoeg leeft om de Geest bij je te hebben, moedigt Hij je aan tot gedrag dat aangenaam is in de ogen van je hemelse Vader. Bovendien kun je dan de troost van de Geest voelen en de verzekering dat het evangelie waar is en dat je hemelse Vader en Jezus Christus je liefhebben. Als je elke week goed leeft en van het avondmaal neemt, kun je de Geest meer bij je hebben.

Zie geen enkele zonde door de vingers, zelfs geen kleine. Lieg bijvoorbeeld niet; probeer geen kritiek te leveren op andere men-

Wijd je aan studie en overpeinzing van de Schriften.

Leef zo dat je altijd de Geest bij je kunt hebben.

Bekeer je nederig van al je zonden, ook de kleine.

Ga eens na waar je getuigenis op gebaseerd is.

Geef vaak je getuigenis.

sen. Zeg tegen je broer of zus dat het je spijt als je tegen ze geschreeuwd hebt. Door zonde neem je afstand van de Geest van de Heer. Maak er een gewoonte van om na te denken over je daden en gedachten en bekeer je zo nodig.

Neem de tijd om je getuigenis te evalueren. Heb je zelf een vast getuigenis van de Heiland, Joseph Smith en het Boek van Mormon? Of ga je naar de kerk omdat je daar je vrienden ontmoet? Bedenk dat het de zending van de kerk van Christus is om mensen tot Jezus Christus te brengen. Bouw je getuigenis op de rots van Christus, 'een vast fundament [...], indien de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12).

Ten laatste: bevestig voor jezelf de waarheid van wat je weet door je getuigenis met iemand te delen. Getuig wat de Geest je ingeeft — in een getuigenisdienst, aan je vrienden, je familieleden of andere mensen die je tegenkomt. Doe je dat, dan wordt je getuigenis gesterkt en wil je het evangelie trouw blijven. Zelfs de sterkste getuigenissen verzwakken als ze niet gebruikt worden.

Maar bedenk dat een getuigenis hebben niet voldoende is om te voorkomen dat je afdwaalt. Pas toen de Lamanieten een getuigenis hadden gekregen en zich *bekeerd* hadden tot de Heer, bleven ze 'immer getrouw' (Alma 23:6). De Schriften herinneren ons eraan om altijd te bidden en ervoor te waken niet in verleiding te komen (LV 20:32-34). Raak niet ontmoedigd als het ontwikkelen van je getuigenis en uitvoeren van je bekeering langzaam verloopt. Als je je verlaat op de kracht van de Heilige Geest, krijg je een vast getuigenis.

LEZERS

Ik kreeg mijn getuigenis door schriftstudie en regelmatig gebed. Maar dat was niet alles. Ik bleef studeren en bidden en vasten. Daardoor kreeg ik een nieuw begrip van het evangelie en bleef ik op het enge en nauwe pad. Ik geloof dat je met een nieuw begrip ook een groter geloof ontwikkelt. Hoe beter je het evangelie begrijpt, hoe meer je Gods geboden naleeft en je het evangelie trouw blijft.

Beatrice C. (21), Zimbabwe

Ik denk dat er geen betere manier is om je getuigenis te sterken dan eerst te beseffen dat je het evangelie nodig hebt. Het voorbeeld van andere leden die getuigen dat de kerk waar is, is ook erg nuttig. Daarnaast kun je met vrienden uit je wijk of gemeente bespreken wat het evangelie voor ze betekent. Als je ten minste deze dingen doet en in je dagelijkse gebeden je hemelse Vader met een oprecht verlangen vraagt om je geloof te vergroten, dan zal Hij dat gebed verhoren. Hij zal je het vertrouwen en de vreugde geven die je krijgt als je het

evangelie aanvaardt als een eeuwige bron van wijsheid en geluk.

Maxim K. (22), Oekraïne

Plicht jegens God of Persoonlijke vooruitgang doen, is een manier om je getuigenis te sterken. Woon altijd de kerkbijeenkomsten en de wekelijkse activiteitenavond bij en geef altijd je getuigenis. Luister naar je ouders en je kerkleiders. Dan zul je de Geest voelen en weten dat je op de goede weg bent.

Earlson N. (20), Luzon (Filipijnen)

Bij het ontwikkelen van een getuigenis, en eenmaal als je er een hebt: houd een schriftuurlijk dagboek bij. Teken je geestelijke ervaringen op. Teken lessen op of

ingevingen die je door toespraken in de kerk krijgt. Teken alles op dat geestelijke betekenis voor je heeft, zelfs als het op dat moment niet belangrijk lijkt. Als je dan ooit twijfelt of een geestelijke dip hebt, kan elke ervaring die je hebt opgeschreven je helpen om weer op te krabbelen en leiding van de Geest te krijgen.

Meagen J. (17), Virginia (V.S.)

Ik kan mijn getuigenis sterken en kracht krijgen om de tegenstander te weerstaan, door dagelijks te bidden, de Schriften te lezen, Gods geboden te onderhouden en Hem altijd dankbaar te zijn. Als ik de geboden onderhoud, voel ik me sterk om de tegenstander te weerstaan en denk ik aan alle fijne ervaringen die ik met dit evangelie heb gehad. Zo wordt mijn getuigenis versterkt en wordt het een onwankelbare verdediging tegen het kwaad. Bovendien wordt het onmogelijk dat ik dit ware evangelie van Christus verlaat. We moeten er altijd aan denken om ons geloof te voeden als een klein plantje, want met een goede verzorging groeit het en wordt het sterk.

Bárbara M. (16), São Paulo (Brazilië)

‘Alles waardoor we niet dichtertot God komen, schept meer afstand tot Hem. Er is geen tussenweg, geen grijs gebied waarin we een beetje kunnen zondigen zonder een geestelijke terugval te ervaren. Daarom moeten we ons bekeeren en dagelijks op onze knieën in nederig gebed tot Christus komen om te voorkomen dat de vuren van ons getuigenis door zonde worden gedoofd.’

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Spiritual Bonfires of Testimony’, Ensign, november 1992, p. 34.

Je getuigenis wordt geleidelijk sterker met de ervaringen die je krijgt. Men krijgt zelden van de ene dag op de andere een getuigenis. Je getuigenis groeit met je bereidheid om je dienstbaar te maken in de kerk, de geboden te onderhouden, te bidden, te vasten, de Schriften te bestuderen, kerkdiensten bij te wonen en te luisteren naar het getuigenis van anderen. Als je dat doet, word je gezegend met inspiratie en wordt je eigen getuigenis gesterkt. En aarzel ook niet om andere mensen je getuigenis te geven.

Ouderling Alberto Aquino (21), zendingsgebied Guatemala-Stad-Zuid (Guatemala)

Ik heb wel eens getwijfeld, maar dankzij de kracht van het gebed en de kracht van de Heilige Geest heb ik mijn getuigenis gesterkt dat we werkelijk allemaal kinderen van

God zijn. Satan zal er hard aan werken om je aan je getuigenis te laten twijfelen. Bid met heel je hart dat je die gedachten kunt overwinnen en dat je je mag herinneren wanneer Hij je eerder heeft geholpen. Hij is er altijd om te luisteren en te helpen.

Saryn S. (17), Utah (V.S.)

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

VOLGENDE VRAAG

‘Ik zeg bij het bidden altijd hetzelfde. Wat kan ik doen om mijn gebeden minder herhalend en meer zinvol te maken?’

STUUR JE ANTWOORD met je naam, geboortedatum, wijk en ring (of gemeente en district), en een foto (met schriftelijke toestemming van je ouders om de foto en je reactie af te drukken), naar:

Liahona, Questions and Answers 1/08

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Of e-mail: liahona@ldschurch.org

Inzendingen moeten uiterlijk 15 januari 2008 binnen zijn. ■

Mijn kostbaarste geschenk

Consuelo Conesa Leone

Toen ik dacht aan alle cadeautjes en kaarten die we in de kersttijd weer zouden geven, stelde ik mij in gedachten de volgende vraag: Welke van alle cadeautjes die ik ooit met Kerstmis heb gekregen, heeft een grote invloed op mijn leven gehad? En toen moest ik aan december 1963 denken.

Ik was alleen thuis omdat mijn ouders weg waren. Ik was toen leraar. School was uit, ik was op vakantie en het kerstfeest naderde snel. Ik zocht iets te lezen, maar ik had alle boeken thuis al gelezen. Ik besloot naar een buurvrouw met een goede boekenverzameling te gaan. Ze had me al vaak boeken geleend. Dit keer bood ze een boek aan dat twee buitenlanders bij haar achter hadden gelaten.

'Ik wil graag weten wat je ervan vindt', zei ze. 'Het lijkt een interessant boek.'

Ze voegde eraan toe dat de jonge mannen zendingen waren. Zendingen? Mijn belangstelling voor het boek was op slag weg. Ik was destijds niet geïnteresseerd in godsdienst, maar ik nam het boek toch mee.

Toen ik afscheid nam, voegde mijn buurvrouw eraan toe: 'In het boek vind je nog een briefje dat ze schreven met de suggestie om eerst tot God te bidden alvorens het boek te lezen.'

Omdat ik toch geen plannen had voor die regenachtige

zaterdag, besloot ik het 'interessante' boek te lezen. Ik deed het open en vond het briefje dat de zendingen geschreven hadden. Ik legde het boek op mijn bed, knielde neer en bad voor het eerst in mijn leven in mijn eigen woorden tot God.

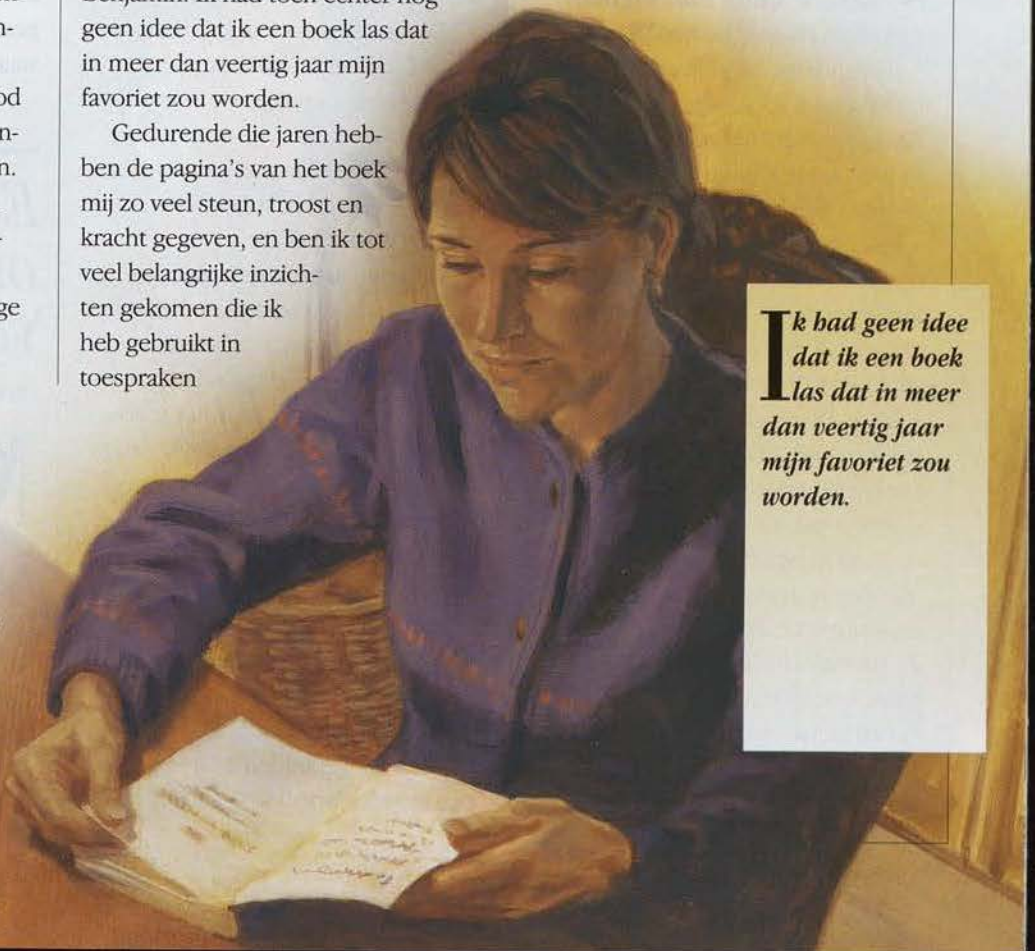
Toen ik begon te lezen, raakte ik geboeid door het verhaal. Hoe kon die jonge Nephi zo'n onwankelbaar geloof hebben? Ik vroeg me af of ik ooit tot zoiets in staat zou zijn. Toen ik het boek Mosiah las, ontleende ik kracht aan de woorden van koning Benjamin. Ik had toen echter nog geen idee dat ik een boek las dat in meer dan veertig jaar mijn favoriet zou worden.

Gedurende die jaren hebben de pagina's van het boek mij zo veel steun, troost en kracht gegeven, en ben ik tot veel belangrijke inzichten gekomen die ik heb gebruikt in toespraken

en lessen in de kleine Argentijnse gemeente Tucumán, waar ik gedoopt en bevestigd ben. Twee jaar later, toen ik op voltijdzending was, schreef ik ook korte briefjes aan onderzoekers met de suggestie om te bidden voordat ze in het boek-van-mormon lazen dat mijn collega en ik bij hen achterlieten.

Er zijn sindsdien zoveel jaren voorbijgegaan. Maar hoe kon ik het waardevolste kerstgeschenk vergeten dat ik ooit heb gekregen, en de buurvrouw die het aan mij gaf? Ik kan me haar gezicht nauwelijks herinneren, en ik heb moeite om me haar naam voor de geest te halen: Marina. Dankuwel, buurvrouw. U hebt mijn eeuwige dank. ■

Ik had geen idee dat ik een boek las dat in meer dan veertig jaar mijn favoriet zou worden.

Moeders kerstmuis

Betty LeBaron Mostert

Toen ik opgroeide, in de jaren vijftig en zestig, hadden we geen uitgebreide kerstradities — behalve de kerstkousen. Omdat wij als kinderen onze kerstkousen zo leuk vonden, hield de familie de traditie in stand toen we trouwden en zelf kinderen kregen. Maar het werd mijn bejaarde ouders al gauw teveel om tientallen surprises te kopen en zo veel kerstkousen te vullen, vooral daar mijn moeder in ernstige mate reumatische artritis had, wat haar mobiliteit en energie beperkte.

Uiteindelijk bood ik aan om het project over te nemen. Op onze jaarlijkse gezamenlijke gezinsavond, waarop we het kerstverhaal naspeelden en onze kerstkousen uitpakten, was ik erg vermoeid wegens de eisen die aan mij als moeder van enkele kleine kinderen gesteld werden en doordat ik met een drukke agenda worstelde. Toen ik iedereen allerlei schatten zag kieperen uit de gekleurde kerstkousen die ik met zo veel zorg had gevuld, had ik medelijden met mezelf.

Zoals verwacht was mijn kous leeg, afgezien van de standaard snoepstok en de Japanse sinaasappel die ik er zelf eerder in had gedaan. Maar toen ik de inhoud eruit schudde, zag ik een kleine, verfromfaaide muis, gemaakt van een walnoot en hazelnoten. Het ene oor was veel groter dan

het andere, en de snorharen waren scheef. De staart was te kort en de lus om hem aan op te hangen, zat niet in het midden. Ik was in de war. Was iemands kleuterklasproject in mijn kous terechtgekomen?

Ik keek op en zag mijn moeder vanuit haar rolstoel aan de andere kant van de kamer naar mij kijken. Met een misvormde, kromme vinger wenkte ze me.

'Ik wilde iets voor je kerstkous verzinnen', zei ze. 'In de ZHV maakten ze deze kleine muisjes en ik vond ze zo schattig.'

Ze stond op het punt om in tranen uit te barsten en haar lieve stem trilde toen ze verder praatte.

'Mijn vingers werkten niet mee, dus ik maakte er maar één. Hij is niet zo goed geworden, maar ik wist wel dat je dat niet erg zou vinden.'

Ik keek nog eens naar het muisje in mijn hand. Ze had gelijk. Ik vond het inderdaad niet erg. Sterker nog, haar kleine, verfromfaaide muis werd mijn grootste schat van het kerstfeest.

Meer dan twintig jaar lang heb ik voorzichtig het vloeipapier van het door misvormde vingers misvormde muisje verwijderd en het voorzichtig aan een tak gehangen. Mijn engel van een moeder wordt al enkele jaren

niet meer door haar kreupele lichaam dwarsgezeten, maar haar kerstmuis herinnert mij aan twee belangrijke waarheden.

Ten eerste dat mijn moeder mij eerde door te geloven dat ik de scheve oren van de muis kon negeren en de liefde en opoffering voelen die in het maken van het geschenk waren gestoken. Ten tweede, als ik als onvolmaakt, sterfelijk mens in staat ben om schoonheid te zien in een nederig klein muisje, hoeveel meer is onze Vader in de hemel dan in staat om onze onvolmaakte pogingen door de vingers te zien en onze zuivere bedoelingen te begrijpen.

Ik weet dat als wij ons best doen om te geven aan andere mensen en aan Hem, onze gave niet alleen goed genoeg is, maar van onschatbare waarde. ■

Een Kerstmis om nooit vergeten

Jerry O. Thompson

Mijn vrouw en ik waren nog geen twee jaar getrouwd. We hadden een pasgeboren kind om voor te zorgen. En net als het gemiddelde studentengezin was het een hele worsteling om de financiële touwtjes aan elkaar te knopen.

Het zou nog enkele jaren duren voordat we afstudeerden en we probeerden het beste te maken van de kersttijd. Ik had enkele

parttimebaantjes en mijn vrouw, Lisa, had een baantje als secretaresse. We hielden niet veel over, maar we waren gelukkig.

Enkele maanden vóór Kerstmis was ik nog kennis aan het maken met de gezinnen waar ik als huisonderwijzer pas aan was toegewezen. Eén gezin viel vooral op vanwege de tegenspoed die ze onlangs mee hadden gemaakt. Twee van hun kinderen waren omgekomen bij een ongeluk waarvan de vader nog herstellende was. En de moeder leed aan een ziekte waar ze invalide van geworden was. Maar ondanks die moeilijkheden had dit gezin een fijne geest en gaven ze

een goed voorbeeld door de manier waarop ze zich aan de geboden hielden.

Bij mijn huisonderwijsbezoek in december zag ik dat ze geen kerstboom hadden. Ik had medelijden met hun kinderen. Omdat ik wist met welke lichamelijke, geestelijke en financiële moeilijkheden ze worstelden, besloten mijn vrouw en ik iets voor ze te doen.

We hadden genoeg geld gespaard om een kerstboom te kopen, dus besloten we op kerstavond de grootste aan te schaffen die we ons konden veroorloven en die in te pakken en stilletjes af te leveren bij

het gezin. Deze kleine opoffering gaf ons kerstfeest een extra dimensie van gemoedsrust en vreugde die ik nooit eerder zo gevoeld had.

Toen we bij onze flat arriveerden, vonden we zelf een verrassing: een prachtig versierde kerstboom! Mijn vrouw hilde toen ze dat anonieme geschenk van liefde zag dat we in onze geldnood kregen.

Later kwamen we erachter dat we dit geschenk gekregen hadden van hetzelfde gezin waar wij onze boom naartoe hadden gebracht. Zelfs in hun nood, wilde dat gezin andere mensen tot zegen zijn. Dat jaar was ons hart vol met de ware kerstgeest. Het was een Kerstmis die we nooit zullen vergeten. ■

Er was niemand thuis toen we de boom wegbrachten. We dachten aan hun vreugde als ze thuiskwamen en de boom vonden.

Hield mijn hemelse Vader echt van mij?

Carol C. Watts

Meestal hield ik wel van de muziek, de activiteiten en de opwindning rond de kersttijd, maar dit keer was anders, want we waren naar een andere stad verhuisd. Ik wist dat we daar toen heen moesten, maar ik voelde me er niet op mijn gemak.

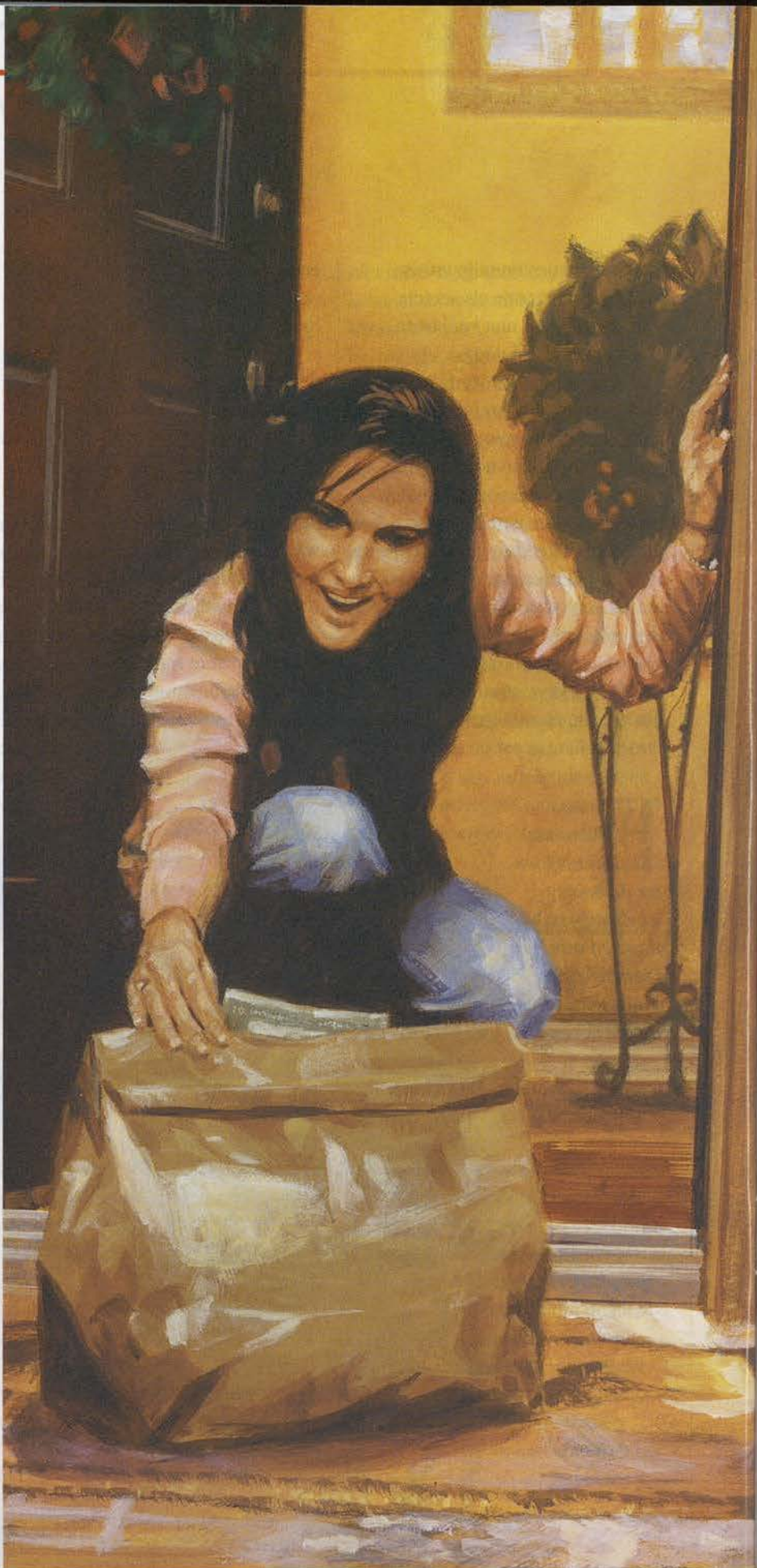
Ik uitte mijn ontevredenheid tegenover mijn man, Rob. We waren sinds ons huwelijk al enkele keren verhuisd en hij wist dat ik moeite had om me veilig te voelen. Rob vroeg: 'Besef je wel hoeveel je hemelse Vader van je houdt?'

'Natuurlijk', antwoordde ik.

'Maar,' hield Rob vol, 'voel je *in je hart* dat Hij van je houdt?'

Toen ik besepte dat dit niet zo was, kwamen de tranen. Zolang ik me kon herinneren, had ik het gevoel gehad dat ik minder was dan anderen. Rob daagde me uit om te bidden en mijn hemelse Vader te vragen of Hij mij zijn liefde wilde laten voelen. Ik deed dat diezelfde avond.

Enkele dagen later ging ik naar de supermarkt. Naast de gebruikelijke inkopen was ik ook van plan geweest om wat gehakt en een braadstuk te kopen. Maar ik besepte dat we niet genoeg geld hadden voor het vlees. Het zou nog een week duren voordat we weer geld hadden. En we hadden

ook benzine nodig om naar een familiefeest buiten de stad te reizen.

We waren niet blut, maar ik bad over onze situatie en vertelde mijn hemelse Vader dat het fijn zou zijn als we de benodigdheden op de een of andere manier konden kopen.

Toen ik die avond de maaltijd

Ik was de maaltijd aan het klaarmaken, toen de deurbel ging. Toen ik de deur opendeed, vond ik op de stoep alleen maar een grote papieren supermarktzak.

klaarmaakte, ging de deurbel. Toen ik de deur opendeed, vond ik op de stoep alleen maar een grote papieren supermarktzak. Ik bukte me om hem op te pakken en zag dat er een biljet van twintig dollar aan de bovenkant van de dichtgevouwen zak vastgeniet zat en dat er met vetkrijt

'Vrolijk kerstfeest' op de zak geschreven was.

In de zak zaten enkele pakjes ingevroren gehakt en enkele pakjes biefstuk. Ik was met stomheid geslagen. Ik had niemand verteld dat we geen geld meer hadden tot onze volgende salarisbetaling, zelfs mijn man niet. Hoe kon iemand zó goed op de Geest afgestemd zijn dat hij of zij ons niet alleen het vlees gaf dat we nodig hadden, maar bovendien precies het bedrag dat we nodig hadden om onze auto vol te tanken? Tijdens de vasten-en-getuigenisdienst sprak ik mijn dank uit voor de geschenken, in de hoop

dat de gever er ook was.

Die ervaring was een keerpunt voor me. Mijn hemelse Vader had mijn gebed verhoord. Hij hield echt van me. Hij wist wat ik nodig had en liet me dat weten door het te laten zien. Sindsdien heb ik mijn vermogen om naar de influisteringen van de Geest te luisteren verbeterd. Ik bid tegenwoordig vaak dat ik het middel mag zijn om het gebed van iemand anders te verhoren. ■

De nieuwe rekrut

Henny Rasmussen

Ik pakte de memories van mijn man en las nog eens hoe hij meer dan een halve eeuw geleden de kerk had gevonden.

'In 1951 was ik als twintigjarige aan de sergeantenopleiding in kasteel Kronborg [in Denemarken]. Op kerstavond had ik wachtdienst op de wal rond het kasteel. Op een gegeven moment hield ik stil, keek naar sterren en had het gevoel dat er meer tussen hemel en aarde was dan ik tot dusver had gedacht. Met andere woorden, ik begon te geloven dat er een god was, iets wat ik eigenlijk nooit eerder geloofd had. Mijn ouders waren beslist niet godsdienstig. Zij en ik gingen eigenlijk alleen naar de kerk voor dopen, bevestigingen, huwelijken en begrafenissen.

'Toen ik maanden later sergeant werd, kreeg ik mijn eigen peloton: 44 nieuwe rekruten, of eigenlijk eerder: 43 plus één. Die ene was erg anders, en ik vroeg hem hoe het kwam dat hij zo anders was dan de anderen. Hij zei dat hij het me die avond in mijn barak zou vertellen.

'Daar vertelde hij me vijf avonden lang over De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Op de zesde dag, de zondag, ging ik naar de kerk. En daarmee begon mijn nieuwe leven.

'Ik raakte helemaal betrokken bij de kerk. Stap voor stap leerde ik de leden van de kerk kennen. Ik kwam erachter dat mijn rekrut niet zo veel verschilde van de meeste andere leden.

'Ik raakte ervan overtuigd dat de kerk waar was, dat het de kerk van de Heer was — en ik werd gedoopt. Het was een heerlijke dag.'

Ik ben dankbaar dat mijn man, Orla, die in 1998 overleden is, dit in zijn dagboek heeft opgeschreven. Die kerstavond zo lang geleden, toen mijn man voor het eerst aanvoelde dat God echt bestond, en zijn gesprekken met die nieuwe rekrut leidden ertoe dat wij elkaar ontmoetten, ons in de tempel aan elkaar lieten verzegelen, en vijf kinderen kregen — die onze familie inmiddels hebben uitgebreid met kleinkinderen en achterkleinkinderen. Wij hebben een rijk leven gehad in de kerk en hebben veel zegeningen ontvangen. Ik ben dankbaar voor die kerstavond en voor de nieuwe rekrut in Denemarken, zoveel jaren geleden. ■

Een nuttig hulpmiddel bij het onderwijs

Als jongevrouwenpresidente maak ik goed gebruik van de artikelen in de *Liabona*, vooral van de posters, want die zetten jongeren aan het denken over evangeliebeginselen en hoe ze die in praktijk kunnen brengen. Ik gebruik ook de toespraken en de verhalen in de *Liabona*, want het zijn waar gebeurde verhalen

over mensen die weliswaar van verschillende culturen, rassen of geslachten zijn, maar we hebben allemaal ons getuigenis en het ware evangelie gemeen.

Jessica Moreira de Macías (Ecuador)

De *Liabona* bij de hand houden

Toen ik bisschop was, trof ik op een zaterdag voorbereidingen om met mijn gezin naar het strand te gaan, toen de Geest me tegenhield. De anderen vroegen wat er mis was, en ik antwoordde dat ik niet mee kon omdat ik langs een bepaald echtpaar moest. Ik begreep niet waarom, maar ik ging terug naar huis en bad. Ik kreeg het gevoel dat ik een exemplaar van de *Liabona* mee moest nemen. Ik wist niet welke boodschap ik moest brengen, maar toen ik arriveerde, had ik het gevoel dat ik wat moest zeggen over het eeuwig huwelijk.

Later vertelde de man mij dat God mij had gezonden, omdat ze net een

ruzie hadden die ophield toen ik arriveerde. Wat dat echtpaar op dat moment nodig had, was de boodschap die ik bracht.

Het is erg belangrijk dat we de *Liabona* in huis hebben, want we weten nooit wanneer het een probleem voor ons zal oplossen. Ik ben dankbaar dat ik altijd de *Liabona* in huis heb. Ik voel de Geest meer als ik erin lees en probeer de leringen toe te passen die erin staan.

Marcial F. Lima (Brazilië)

Ik sta niet alleen

Ik heb echt veel aan de *Liabona*. Elke keer als ik erin lees, kan ik me beter concentreren op wat ik dagelijks behoor te doen. Het geeft me de moed om mijn beproevingen onder ogen te zien, het geeft me hoop als alles om mij heen ontmoedigend lijkt, en het verlicht mijn verstand als ik problemen heb. Mijn man en ik hebben er bovendien veel aan als we lessen voorbereiden voor de gezinsavond. Alle boodschappen en verhalen zijn inspirerend. En als ik lees over de ervaringen van andere leden die lijken op wat ik zelf meemaak, geeft mij dat extra kracht. Elke keer dat ik in de *Liabona* lees, krijg ik het gevoel dat ik niet alleen sta. Mijn hemelse Vader heeft mij lief. En door dit tijdschrift, laat Hij mij dat weten.

Bernadette Santo Domingo (Filipijnen)

De barmhartige Samaritaan

Al gauw na mijn doop gaf iemand die al een tijdje lid was mij al zijn oude uitgaven van de *Liabona* (1999–2002) en sindsdien ben ik ook abonnee. Wanneer ik maar kan, geef ik ook exemplaren van de *Liabona* weg.

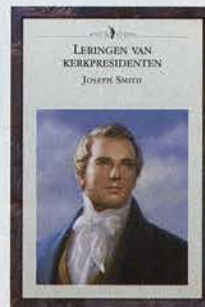
Ik werd geraakt door het artikel van John W. Welch, 'De barmhartige Samaritaan: vergeten symbolen' (februari 2007). Ik leerde dat kennis, mededogen en dienstbaarheid het belangrijkste zijn.

Ginalva Pedro da Silva (Brazilië)

Het werk van de Heer gaat voorwaarts

Ik heb twee roepingen: ik ben gemeentezending en eerste raadgeefster in de jongevrouwenorganisatie. De *Liabona* helpt mij met lessen en activiteiten voor de jongeren. Ik heb een exemplaar van de *Liabona* aan niet-leden gegeven en ze waren blij om het te lezen. Ik weet dat het werk van de Heer voorwaarts gaat naar alle volken en mensen.

Natasba Vavenko (Oekraïne)

VOLGENDE MAAND

Met ingang van januari bestuderen de volwassen leden van de kerk de leringen van de profeet

Joseph Smith in de vergaderingen van de zustershulpvereniging en de Melchizedekse priesterschap. In een artikel dat volgende maand in de *Liabona* verschijnt, staan hoogtepunten uit het leven van de profeet en wordt uitgelegd hoe het komt dat *Leringen van kerkpresidenten*: Joseph Smith een gezaghebbende verzameling van de leringen van de profeet is.

Simon Dewey, Men noemt hem Wonderbare Raadsman

'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de beerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst' (Jesaja 9:5; zie ook 2 Nephi 19:6).

In de kersttijd geven we
geschenken in navolging van de
wijzen die het Kerstkind geschenken
brachten en van de Heiland die ons allemaal
geschenken heeft gegeven. Zie 'De mooiste
kerstgeschenken', p. 8.